KOMMISSIONENS AFGØRELSE (EU) 2017/503

af 8. november 2016

om støtteordning SA.39621 2015/C (ex 2015/NN)

(meddelt under nummer C(2016) 7086)

(Kun den franske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 108, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i henhold til ovenstående bestemmelser ([1]), under henvisning til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 13. november 2015 (»åbningsafgørelsen«) meddelte Kommissionen de franske myndigheder, at den havde besluttet at indlede proceduren i artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde med hensyn til denne foranstaltning.

(2) De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger hertil ved brev af 17. december 2015.

(3) Kommissionens beslutning om at indlede procedure i sagen blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 2. februar 2016 ([2]). Kommissionen opfordrede heri interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger.

(4) Kommissionen har modtaget bemærkninger fra interesserede parter og har fremsendt dem til de franske myndigheder og givet dem mulighed for at fremsætte deres bemærkninger til dem. De franske myndigheder fremsendte deres bemærkninger ved brev af 24. maj 2016.

(5) Den 2. maj 2016 sendte Kommissionen en liste med spørgsmål til de franske myndigheder, som besvarede dem ved brev af 21. juni og 15. juli 2016. Den 27. juli sendte Kommissionen en ny liste med spørgsmål til de franske myndigheder, som besvarede dem ved brev af 9. september 2016.

2. NÆRMERE BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

(6) Mekanismen beskrives nærmere i åbningsafgørelsen. De følgende afsnit er et sammendrag af denne fremstilling.

2.1. Mekanismens generelle funktion

(7) Lov nr. 2010-1488 af 7. december 2010 om en ny elektricitetsmarkedsordning (den såkaldte »NOME-lov«) indførte en forpligtelse for elleverandører, netoperatører (for tab) og forbrugere (for forbrug uden leveringsaftale) (»leverandørerne«) til at bidrage til elforsyningssikkerheden i Frankrig i et omfang, der afhænger af deres kunders eller deres egen effekt- og energiefterspørgsel. For at leve op til denne forpligtelse skal de hvert år garantere en vis mængde kapacitet, som afspejler deres kunders eller deres egen efterspørgsel i spidsbelastningsperioden.

([1]) Statsstøttesag SA.39621 (2015/C) (ex 2015/NN) — Kapacitetsmekanisme i Frankrig — Opfordring til at fremsætte bemærkninger efter artikel 108, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUT C 46 af 2.2.2016, s. 35).

([2]) Jf. fodnote 1.

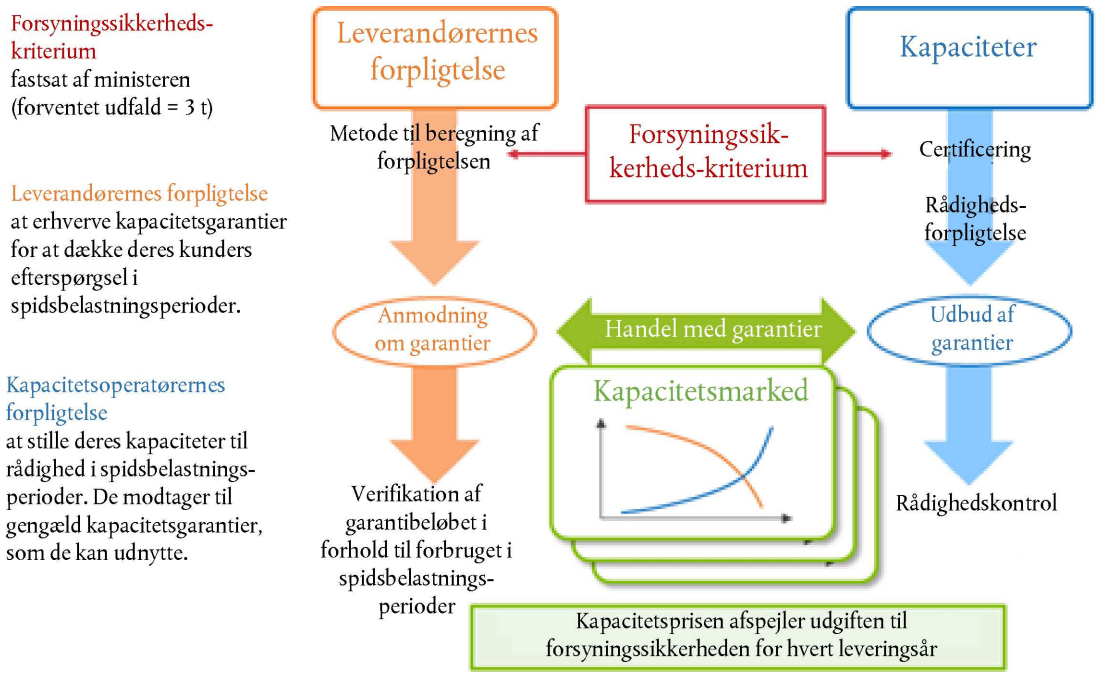
(8) Leverandørerne kan leve op til kapacitetsgarantiforpligtelsen enten direkte via egne midler (produktionsanlæg eller udjævningskapaciteter) eller via indkøb på et decentraliseret marked fra ejere af sådanne midler (dvs. kapacitetsoperatører, andre leverandører, børshandlere og forbrugere, som er deres egne leverandører osv.).

(9) Operatørerne af produktions- eller udjævningskapaciteten (»kapacitetsoperatørerne« eller »operatørerne«) er forpligtede til at lade deres kapacitet certificere af eltransmissionssystemoperatøren (»RTE«). Operatørernes kapacitetsgarantier fastsættes af RTE på grundlag af deres anlægs forventede bidrag til nedbringelse af risikoen for udfald i spidsbelastningsperioder.

(10) Kapacitetsgarantierne kan omsættes og overdrages. For at leve op til deres retlige forpligtelse kan leverandørerne købe kapacitetsgarantier af kapacitetsoperatørerne via et decentraliseret marked for kapacitetsgarantier. Figur 1 viser mekanismens generelle funktion.

Figur 1

Mekanismens generelle funktion

Kilde: Brev fra de franske myndigheder af 2. februar 2015.

2.2. **Kapacitetsforpligtelser**

2.2.1. *Leverandørernes forpligtelser*

(11) En leverandørs beregning af referenceeffekten, dvs. hans kapacitetsforpligtelse, er baseret på følgende principper:

1) medtagelse af det konstaterede forbrug i spidsbelastningsperioden (den såkaldte PP1) i leveringsåret (»AL«, som altid skal være et kalenderår)

2) korrigering af forbrugets følsomhed over for temperaturen (varmefølsomhed), og

3) korrigering af den udjævnede effekt for de certificerede kapaciteter, der er aktiveret i PP1-perioden.

(12) Transmissionssystemoperatøren fastlægger hvert år de PP1-dage, der bestemmer kapacitetsforpligtelsen for leverandører i Frankrigs europæiske nationale område, på grundlag af dagens forventede nationale forbrug på dagen og i den følgende tid (i J-1). Antallet af PP1-dage skal være mellem 10 og 15 dage for hvert leveringsår, og

de timer, der anvendes til beregningen af kapacitetsforpligtelsen, skal være timerne mellem kl. 7.00-15.00 og kl. 18.00-20.00 på de valgte PP1-dage. Antallet af spidsbelastningstimer for PP1 ligger derfor mellem 100 og 150 timer om året. PP1-dagene meddeles leverandørerne i J-1 inden kl. 10.30.

(13) Forpligtelsen fastsættes ikke normativt i tidligere led, men på grundlag af målte data, således at det reelle bidrag til nedbringelse af risikoen for udfald tilbageføres til den enkelte forbruger. For at afspejle en forbrugers bidrag til nedbringelse af risikoen for udfald på grund af dennes varmefølsomhed bliver forbrugerens konstaterede forbrug i leveringsåret tilpasset for at simulere en kuldebølge, som er så streng, at den svarer til den risiko, som systemet skal dække (tiårig kuldebølge), og for at opfylde det forsyningssikkerhedskriterium, som de franske myndigheder har fastsat. Forsyningssikkerhedskriteriet er fastsat ved dekret nr. 2006-1170 af 20. september 2006 og svarer til et forventet udfald på tre timer i gennemsnit pr. år.

(14) De parametre, der bestemmer det reelle behov for kapacitetsgarantier i leveringsåret, offentliggøres fire år inden leveringsåret og ligger fast i hele regnskabsåret med henblik på at give mulighed for handel inden for rammerne af en fast regulering og sikre, at produktets værdi ikke bliver ændret af en intervention uden for markedet. Den enkelte leverandørs nøjagtige forpligtelse beregnes dernæst efter leveringsåret på grundlag af disse parametre.

(15) Udjævningerne kan indgå i henhold til to forskellige metoder: enten ved at reducere beløbet for en leverandørs kapacitetsforpligtelse ved at nedbringe forbruget (»implicit udjævning«) eller ved at certificere udjævningskapaciteten (»eksplicit udjævning«). Forpligtelserne for de to typer udjævningskapacitet er forskellige: de »implicitte udjævninger« skal *reelt* være aktiveret i PP1-timerne, hvorimod de »eksplicitte udjævninger« skal være til rådighed i PP2-timerne.

(16) Endelig har de franske myndigheder fastsat, at der skal være tilknyttet kapacitetsgarantier til ARENH-instrumentet ([3]) for alternative leverandører, hvilket efter deres mening bør bidrage til nedbringelse af koncentrationen på kapacitetsgarantimarkedet.

2.2.2. *Kapacitetsoperatørernes forpligtelser og certificeringsprincipper*

(17) Operatører af produktionsanlæg (mekanismen er teknologineutral), der er tilsluttet det offentlige eltransmissionsnet eller det offentlige eldistributionsnet, skal indgive en ansøgning om certificering til RTE. Operatører af produktionsanlæg (mekanismen er teknologineutral) i det offentlige eltransmissionsnet eller det offentlige eldistributionsnet skal indgive en ansøgning om certificering til RTE. Alle udjævningsanlæg kan, uanset hvilket net de er tilsluttet, indgive en ansøgning om certificering til RTE. Det er derfor kapacitetsoperatøren, der i første omgang laver et overslag over den kapacitetsmængde, der kan være til rådighed i spidsbelastningsperioder (den såkaldte »PP2«) i et givet leveringsår.

(18) Antallet af PP2-dage for et leveringsår er 10-25 dage. Desuden er PP1-dagene nødvendigvis PP2-dage. RTE udvælger de PP2-dage, som ikke er PP1-dage, for en dag og den følgende tid på grundlag af spændingskriterier for elsystemet. De berørte tidsintervaller er de samme som for PP1-dagene. Antallet af spidsbelastningstimer for PP2 ligger derfor mellem 100 og 250 timer om året.

(19) Det certificerede niveau beregnes dernæst af RTE på grundlag af indsendte data samt med beregningsmetoder fastsat i retsgrundlaget for mekanismen. Der foretages derfor f.eks. korrigeringer for at tage højde for det mulige antal på hinanden følgende dage med aktivering af certificerede kapaciteter eller bidraget til nedbringelse af risikoen for udfald i en kapacitet, hvor den primære energikilde påvirkes af en vejrmæssig risiko.

(20) Operatøren kan ændre sine overslag over rådighedskapaciteten på et hvilket som helst tidspunkt i mekanismen, herunder i løbet af leveringsåret, takket være en afbalanceringsforanstaltning. Afbalanceringen er en »fornyet certificering« af kapaciteten og giver operatøren mulighed for at justere sine forventninger, så snart der fremkommer nye oplysninger om hans kapacitet. Afbalanceringen kan foretages i opadgående eller nedadgående retning.

([3]) Reguleret adgang til historisk atomenergi (ARENH) er en ret, som leverandører har til at købe elektricitet hos EDF (Det franske statslige Elektricitetsselskab) til en reguleret pris og i mængder fastsat af elektricitetsreguleringsudvalget (CRE). Find flere oplysninger om ARENH her: https://clients.rte-france.com/lang/fr/clients_producteurs/services_clients/dispositif_arenh.jsp.

(21) Dette indberetningssystem suppleres af et kapacitetskontrolsystem, hvor princippet er, at enhver certificeret kapacitet skal aktiveres mindst én gang om året. Det drejer sig om vilkårlige test for hver kapacitet, uden at operatøren får et varsel i forvejen. En kapacitet kan højst testes tre gange for hver leveringsperiode.

(22) De nærmere bestemmelser om certificering varierer alt efter den pågældende kapacitetstype:

1) eksisterende produktionskapaciteter kan begynde at lade sig certificere fire år inden leveringsperioden og er forpligtede til at ansøge om certificering tre år før leveringsårets start

2) planlagte produktionskapaciteter kan ansøge om certificering allerede ved undertegnelsen af den første indfrielse af den underskrevne tilslutningsaftale og indtil to måneder inden leveringsperiodens start, og

3) udjævningskapaciteter kan lade sig certificere indtil to måneder inden leveringsperiodens start.

(23) Den certificeringsområdeansvarlige er den juridiske person, som er økonomisk ansvarlig for kapacitetsoperatørernes forskelle i hans område. Operatørerne kan være deres egne certificeringsområdeansvarlige eller indgå en kontrakt med en certificeringsområdeansvarlig. De certificeringsområdeansvarlige kan »forøge« kapaciteterne inden for deres område.

(24) Hvad angår den økonomiske afregning af forskelle, meddeler RTE den enkelte certificeringsområdeansvarlige forskellen i dennes område senest den 1. december i leveringsår +2.

2.3. **Handel med kapacitetsgarantier**

(25) Alle kapacitetsgarantier indføres i registret over kapacitetsgarantier, der føres af operatøren af det franske eltransmissionsnet RTE Den enkelte leverandør og den enkelte kapacitetsoperatør er forpligtet til at åbne en konto hos RTE i registret over kapacitetsgarantier. Vertikalt integrerede aktører skal derfor have to konti i dette register, en konto til deres produktionsaktiviteter og en til deres markedsføringsaktiviteter.

(26) Ejendomsretten til en kapacitetsgaranti indføres af RTE på indehaverens konto i registret over kapacitetsgarantier. Den enkelte udstedte kapacitetsgaranti nummereres med henblik på at sikre dens forvaltning og handlers sporbarhed. Den er gyldig i ét leveringsår. Kapacitetsgarantien, som har en enhed på 0,1 MW ([4]), eksisterer i sig selv, når den først er udstedt: En aktør, som er indehaver af en kapacitetsgaranti, bærer ingen risiko i forbindelse med den underliggende kapacitet, der ligger til grund for den.

(27) Overførsler af kapacitetsgarantier mellem aktører (levering og overdragelse) gennemføres ved overførsel af disse garantier i registret over kapacitetsgarantier efter anmodning fra de to parter (den overdragende part og den modtagende part). Den reelle overførsel af ejendomsretten foregår ved registrering af en kapacitetsgaranti på den modtagende parts konto.

(28) Handelen med kapacitetsgarantier kan foregå ved underhåndsaftaler eller på officielle markeder.

(29) Handelen med kapacitetsgarantier kan finde sted i hele perioden fra certificeringen til sidste frist for overdragelse af kapacitetsgarantier. Som anført i betragtning 23 meddeler RTE den enkelte leverandør beløbet for dennes kapacitetsforpligtelse senest den 1. december i leveringsåret +2. Sidste frist for overdragelsen falder 15 dage senere.

(30) Leverandører, som ved sidste frist for meddelelse af forpligtelsen har en overskydende kapacitetsgaranti i forhold til deres forpligtelse, har pligt til at gennemføre et offentligt salgstilbud inden sidste frist for overdragelse af kapacitetsgarantier.

(31) Fem dage efter sidste frist for overdragelse af kapacitetsgarantier beregner RTE for hver leverandør forskellen mellem beløbet for leverandørens kapacitetsforpligtelse og beløbet for kapacitetsgarantierne på leverandørens konto i registret over kapacitetsgarantier samt den tilhørende økonomiske afregning.

([4]) Det certificerede kapacitetsniveau afrundes til 0,1 MW. Kapaciteter med en effekt på under 1 MW kan slå sig sammen for at deltage i markedet.

2.4. **Økonomisk afregning af forskelle**

(32) Mekanismen fastsætter en ansvarliggørelse med hensyn til forskellene mellem det realiserede og det forventede.

(33) Opbygningen af den økonomiske afregning omfatter afregning af forskelle, der foretages på næsten samme måde, som det er tilfældet for energi (*afbalancering* eller *balancing*), og er baseret på princippet om, at leverandørerne og de certificeringsområdeansvarlige betaler et afregningsbeløb i forbindelse med en negativ forskel eller modtager et beløb i forbindelse med en positiv forskel. I forbindelse med en negativ forskel får alle slutforbrugerne en prisnedsættelse via TURPE (tarif for brug af det offentlige elektricitetsnet) ([5]).

(34) Den afregningspris, der anvendes for et givent leveringsår, afhænger af visse kriterier:

1) når forsyningssikkerheden ikke er væsentligt truet, er afregningsprisen fuldt ud baseret på markedsprisen (RMP, eller det aritmetiske gennemsnit af kapacitetspriserne, som fastsættes på auktioner, der afholdes forud for leveringsåret). Ved afregning af negative forskelle tilføjes en tilskyndelseskoefficient (koefficienten k) til denne pris for at sikre et incitament til at anvende garantimarkedet i stedet for at afvente den økonomiske afregning (for positive forskelle trækkes den fra), og

2) når forsyningssikkerheden er væsentligt truet (samlet forskel, der ligger under en tærskel, som fastsættes af RTE, og som er fastsat til 2 GW under den samlede forpligtelse for de to første leveringsår), er prisen for afregning af forskelle baseret på en offentligt fastsat pris (Padmin). Denne offentligt fastsatte pris udgør et loft på kapacitetens pris på markedet.

(35) Når de forskellige afregninger af forskellene er beregnet, betaler de certificeringsområdeansvarlige og leverandører, som har negative forskelle, det skyldige afregningsbeløb af deres respektive midler, og de certificeringsområdeansvarlige og leverandører, som har positive forskelle, modtager det afregningsbeløb, som de har til gode. Beløbet for positive afregninger for et givent leveringsår er dog højst lig med betalingerne for negative økonomiske afregninger. Alle eventuelle resterende saldi på midlerne til afregning af forskelle fordeles blandt brugerne af det offentlige eltransmissionsnet, dvs. til alle slutkunderne.

(36) Der er ingen pengestrømme mellem de certificeringsområdeansvarliges og leverandørernes midler til afregning af forskelle. Der eksisterer derfor ingen pengestrøm mellem kapacitetsoperatørerne og de berørte leverandører med hensyn til afregning af forskelle.

(37) RTE sikrer den administrative, regnskabsmæssige og finansielle forvaltning af midler til afregning af forskelle (»certificeringsområdeansvarliges midler til afregning af forskelle« og »leverandørers midler til afregning af forskelle«) i henhold til reglerne for privat regnskabsførelse. Det står i denne forbindelse for fakturering og opkrævning af de beløb, som de certificeringsområdeansvarlige og leverandørerne skylder, samt eventuelle misligholdelser.

(38) Elektricitetsreguleringsudvalget (CRE), myndigheden for national regulering af energisektoren, er ansvarlig for kontrol med afregning af leverandørernes forskelle (artikel 7 i dekret nr.º2012-1405 kodificeret i §R. 335-12 i energiloven), og det kan fastsætte en administrativ sanktion i forbindelse med manglende opfyldelse af deres retlige forpligtelse til at betale for forskelle. Sanktionen skal stå i et rimeligt forhold til den manglende opfyldelse og kan ikke for et givent leveringsår overstige 120 000 EUR pr. MW kapacitet (§L. 335-7 i energiloven).

2.5. **Nationalt retsgrundlag**

(39) Følgende love og bestemmelser regulerer kapacitetsmekanismen:

1) lov nr. 2010-1488 af 7. december 2010 om en ny elmarkedsordning, som navnlig er kodificeret i §L. 335-1-L. 335-7 og §L. 321-16-L. 321-17 i energiloven

2) dekret nr. 2012-1405 af 14. december 2012 om leverandørernes bidrag til elforsyningssikkerheden og om oprettelse af en ordning, der forpligter til kapacitet i elsektoren, og som er fastsat ved §L. 335-6 og kodificeret i §R. 335-1 til D. 335-54 i energilovens lovdel

([5]) TURPE, der blev indført ved lov nr.º2000-108 af 10. februar 2000, har til formål at godtgøre transmissions- og distributionssystemoperatører. Metoden for beregning af TURPE og dens udvikling fastsættes af CRE.

3) anordning af 22. januar 2015 om fastsættelse af regler for kapacitetsmekanismen og gennemførelse af artikel 2 i dekret nr. 2012-1405 af 14. december 2012 om leverandørernes bidrag til elforsyningssikkerheden og om oprettelse af en ordning, der forpligter til kapacitet i elsektoren, og

4) bilaget til anordning af 22. januar 2015 om regler for kapacitetsmekanismen.

(40) Med henblik på de korrigerende tiltag, som Frankrig har foreslået som følge af Kommissionens klagepunkter i åbningsafgørelsen, vil disse lovtekster blive ændret eller suppleret for at afspejle alle de korrigerende tiltag, der er beskrevet i punkt 3 i denne afgørelse.

2.6. **Modtagere**

(41) Modtagerne af mekanismen er kapacitetsindehavere, som modtager kapacitetsgarantier fra staten (via RTE), og har mulighed for at videresælge dem.

2.7. **Formålet med mekanismen: forsyningssikkerhed**

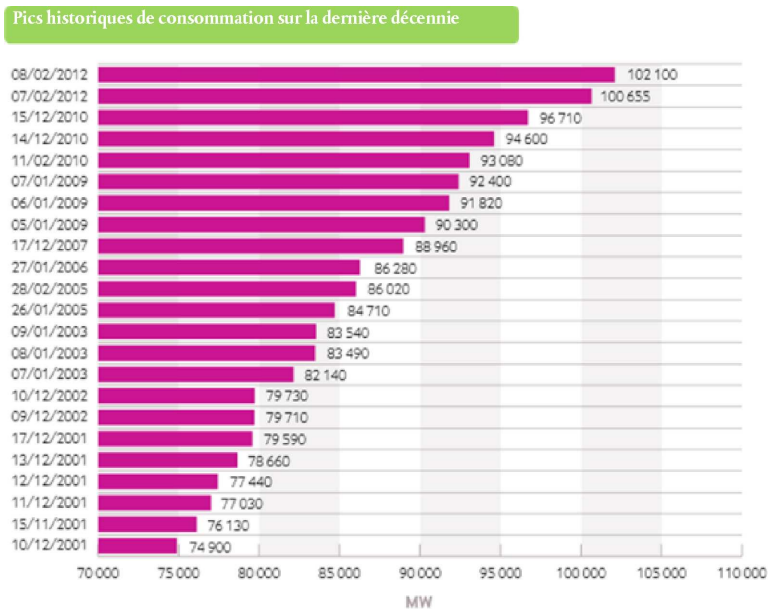
(42) Den indikator, som Frankrig anvender til at vurdere risikoen for, at balancen mellem udbud og efterspørgsel efter elektricitet bliver forstyrret, er et udfalds forventede varighed som følge af uligevægt mellem udbud og efterspørgsel (*Loss Of Load Expectation* (LOLE)). For Frankrig har de franske myndigheder valgt at anvende et forventet udfald på tre timer i gennemsnit pr. år.

(43) De franske myndigheder har forklaret, at Frankrig i mange år har oplevet en spidsbelastningsperiode om vinteren. Det franske elsystem er kendetegnet ved en stor varmefølsomhed i elforbruget, som fører til en spidsbelastningsperiode i elforbruget under vinterkuldebølger. Som vist i figur 2 er denne varmefølsomhed blevet stadig større i de seneste år, navnlig på grund af det stigende forbrug i forbindelse med elektrisk opvarmning, men også nye anvendelser af elektricitet, som ofte falder sammen med spidsbelastningen om aftenen.

(44) Spidsbelastningen øges hurtigere end spidsbelastningen i forbindelse med det generelle elforbrug. Den franske spidsbelastning er desuden præget af en stærk volatilitet, og der kan derfor være betydelige forskelle i forbruget (op til 20 GW mellem to år). Forvaltningen af spidsbelastningen på elområdet er derfor et centralt anliggende, især i forbindelse med overførsel af energianvendelser til elektricitet.

Figur 2

Historiske toppunkter i forbruget i Frankrig

Kilde: RTE — Prognose for balancen mellem udbud og efterspørgsel efter elektricitet i Frankrig 2014, s. 33.

(45) Ifølge RTE oplever man i Europa på udbudssiden en stagnerende efterspørgsel og en betydelig overkapacitet inden for elproduktionen, som skyldes flere faktorer. Den økonomiske krise har siden 2008 betydet en mindre efterspørgsel efter elektricitet. Samtidig er der sket en hurtig udvikling af vedvarende energi, hvortil der ydes tilskud, »uden for markedet«, og som har prioriteret adgang til elnettet. Desuden oplever de europæiske kulfyrede kraftværker en stor opblomstring i aktiviteten, der hænger sammen med faldet i kulprisen på grund af opsvinget i den amerikanske skifergas, som har tvunget USA til i stort omfang at eksportere deres overskydende kulproduktion til Europa. Endelig oplever gasfyrede kraftværker — som er blevet mindre konkurrencedygtige end kulfyrede kraftværker — at deres rentabilitet, og dermed deres aktivitet, er blevet stærkt reduceret.

(46) I denne forbindelse udgør risiciene i forbindelse med klimaforholdene en usikkerhed med hensyn til godtgørelsen for de spidsbelastningskapaciteter, der er nødvendige for at kunne dække denne spidsbelastning. Spidsbelastningsperioder forekommer sjældent, nogle timer om året eller slet ikke visse år, hvis temperaturerne er milde.

(47) Den franske kapacitetsmekanisme er udformet som et af elementerne til løsning af dette problem med henblik på at sikre opfyldelsen af det forsyningssikkerhedskriterium, som de offentlige myndigheder har fastsat. Det skal være både en middel til at ændre forbrugsadfærden i spidsbelastningsperioder (efterspørgselstilgang) og fremme passende investeringer i produktionsanlæg og udjævningskapaciteter (udbudstilgang).

2.8. **Budget**

(48) Kapacitetsgarantiernes værdi fastsættes ikke administrativt: Det er markedet, der bestemmer den. Handelen etableres frit af mekanismens aktører på grundlag af deres forventninger, deres dækningsstrategi og de oplysninger, som de har til rådighed.

(49) Selv om mekanismen er decentraliseret, hvilket gør det vanskeligt at lave et budgetoverslag, er der udarbejdet et overslag under forudsætning af en samlet kapacitetsforpligtelse for den franske efterspørgsel på 80 000-95 000 MW og ud fra en antaget ajourført sikkerhedskoefficient med en værdi på 0,93. Efterspørgslen vil afhænge af udviklingen i forbruget i Frankrigs europæiske område, herunder foranstaltninger til efterspørgselsstyring, som elleverandørerne iværksætter, og som fører til en nedbringelse af deres individuelle forpligtelse. På dette grundlag kan operatørernes bruttoindtægt på kapacitetsmarkedet andrage mellem 0 EUR/kW og 30 EUR/kW i perioden 2017-2026 med de største beløb i de år, hvor det er nødvendigt at opføre nye produktionsanlæg.

2.9. **Varighed**

(50) Det første leveringsår begynder den 1. januar 2017. Som undtagelse fra den almene regel om, at certificeringerne skal finde sted fire år inden leveringsåret, blev certificeringen for det første leveringsår (2017) påbegyndt den 1. april 2015. Hvis de franske myndigheder ikke fastsætter en dato for mekanismens ophør, vil RTE og kontrolinstansen foretage en årlig vurdering af mekanismen, som fastsættes i den franske lovgivning. Denne kan i givet fald give anledning til en revision af mekanismen (f.eks. for at bringe den i overensstemmelse med de seneste ændringer i EU-lovgivningen), eller til at bringe mekanismen til ophør, hvis den ikke længere er nødvendig ([6]).

2.10. **Kumulering**

(51) Hvad angår anlæg, der er pålagt købsforpligtelse (elektricitetskilder fra vedvarende energi), eller som er berettiget til godtgørelsestilskud, fastsætter §L. 121-24 og L. 335-5 i energiloven, at overskuddet fra salget af kapacitetsgarantier bliver trukket fra deres samlede udgifter til offentlig tjeneste, herunder anden tildelt statsstøtte, og som finansierer støtteforanstaltningen ved købsforpligtelse. Tilsvarende er producenterne ikke omfattet af afregningen af forskelle, hvis den reelle kapacitet er lavere end den certificerede kapacitet, hvad angår risiciene vedrørende den primære ressources tilgængelighed ([7]).

([6]) Artikel 20 i dekretet om kapacitetsmekanismen fastsætter en årlig rapport fra CRE om grundlaget for RTE's arbejde med mekanismen (»Et år efter offentliggørelsen af reglerne om kapacitetsmekanismen, og derefter hvert år, fremsender elektricitetsreguleringsudvalget til energiministeren en rapport, der er udarbejdet på grundlag af transmissionssystemoperatørens arbejde, om kapacitetsmekanismens integration i det europæiske marked. Denne rapport omfatter oplysninger om udviklingen i nabolandene vedrørende bestemmelserne om aktørernes bidrag til elforsyningssikkerheden. Den analyserer interaktionen mellem den franske kapacitetsmekanisme og de foranstaltninger, der er truffet i disse lande. Den fremsætter eventuelt forslag til forbedringer af kapacitetsmekanismens funktion.«). Anordningen om vedtagelse af reglerne om mekanismens funktion indeholder desuden to artikler om de vurderingsrapporter, som RTE skal udarbejde (ud over rapporten i dekretet). Det er artikel 5 og 8 (om det grænseoverskridende aspekt og mekanismens dynamiske virkning).

([7]) Hvis en vindenergiproducent f.eks. har et vedligeholdelses- eller installationsproblem, og det ikke bliver løst, er han omfattet af afregningen af forskelle. Hvis der derimod ikke er nogen vind, er han ikke omfattet af afregningen af forskelle.

3. BESKRIVELSE AF BEGRUNDELSERNE FOR AT INDLEDE PROCEDUREN

3.1. Statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF

(52) Kommissionen fastslog allerede i åbningsafgørelsens betragtning 143, at foranstaltningen udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) af følgende grunde.

3.1.1. *Tilregnelse til staten og finansiering med statsmidler*

(53) Kommissionen fastslog i åbningsafgørelsen, at der ikke blot er tale om en overførsel af statsmidler, hvis der er sket en overførsel af penge direkte fra statsbudgettet eller en offentlig enhed, men også hvis de midler, der anvendes til at støtte mekanismen, kommer fra virksomheders egenkapital, forudsat at i) staten giver afkald på at opkræve de statsmidler, der skal inddrives, og/eller at ii) de finansielle midler, der er afsat til foranstaltninger, forbliver under statslig kontrol uden nødvendigvis permanent at høre under de offentlige midler.

(54) Hvad angår det første punkt, giver den franske stat afkald på statsmidler, da den vederlagsfrit tildeler kapacitetscertifikater til operatørerne i stedet for at sælge dem (som i sagerne NOx ([8]) og rumænske grønne certifikater ([9])).

(55) Hvad angår det andet punkt, forbliver de finansielle midler, der er afsat til at støtte mekanismen, under statslig kontrol (i lighed med sagerne Vent de Colère ([10]) og Essent ([11])), da: i) midlerne er baseret på obligatoriske bidrag, som er pålagt af staten og derfor skyldes til denne, ii) staten fastsætter parametre (forsyningssikkerhedskriterium og metode til fastsættelse af den referencemarkedspris, der bestemmer prisen for afregning af forskelle), som påvirker kapacitetsprisen og den samlede mængde certifikater, selv om de ikke er fastsat som sådan af staten, iii) elektricitetsreguleringsudvalget (CRE) er bemyndiget til at pålægge sanktioner på de leverandører, der ikke overholder deres forpligtelser med hensyn til afregning af forskelle, og iv) transmissionssystemoperatøren — RTE — er blevet udpeget af staten til at forvalte midlerne til afregning af forskelle.

3.1.2. *Selektiv fordel*

(56) Ifølge Kommissionen finder dommen Altmark ([12]) ikke anvendelse i dette tilfælde, da forpligtelsen til offentlig tjeneste ikke er klart defineret. Der vil være mange og forskellige forpligtelser i forbindelse med mekanismen i forhold til de forskellige interessenter (operatører af kraftværker, udjævningsoperatører og leverandører). Med hensyn til kapacitetsoperatørernes forpligtelse er der ikke fastsat nærmere bestemmelser for forpligtelsen til at lade deres kapacitet certificere, for så vidt som: i) den er valgfri for udjævningskapaciteter, og ii) operatørerne af eksisterende produktionsanlæg kan vælge, hvilket kapacitetsniveau de certificerer.

(57) Overdragelsen af kapacitetsgarantier udgør derfor en fordel og ikke en modydelse til en forpligtelse til offentlig tjeneste. Denne fordel er selektiv, da der med denne mekanisme tildeles støtte til kapacitetsoperatører og ikke til andre økonomiske sektorer.

3.1.3. *Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne*

(58) Ifølge Kommissionen kan kapacitetsmekanismen påvirke konkurrencen med kapacitetsoperatører i udlandet (og derfor også påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne), for så vidt som kapacitetsoperatører i Frankrig får en fordel, som kapacitetsoperatører i udlandet ikke kan få, da de ikke kan lade sig certificere.

([8]) EU-Domstolens dom af 8. september 2011 i sag C-279/08 P, Kommissionen mod Nederlandene, ECLI:EU:C:2011:551.

([9]) SA.37177, Rumænien — ændring af støtteordningen for grønne certifikater til fremme af elektricitet produceret med vedvarende energikilder.

([10]) EU-Domstolens dom af 19. december 2013 i sag C-262/12, Association Vent de Colère! Fédération nationale m.fl. mod ministeren for økologi, bæredygtig udvikling, transport og boliger og økonomi-, finans- og industriministeren, ECLI:EU:C:2013:851.

([11]) EU-Domstolens dom af 11. september 2014 i forenede sager C-204/12-C-208/12, Essent Belgium NV mod Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt, ECLI:EU:C:2014:2192.

([12]) EU-Domstolens dom af 24. juli 2003 i sag C-280/00, Altmark Trans GmbH og Regierungspräsidium Magdeburg mod Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH, ECLI:EU:C:2003:415 .

3.2. **Mål af fælles interesse og nødvendighed**

(59) De franske myndigheders bekymring med hensyn til, om produktionskapaciteterne er tilstrækkelige, hænger nøje sammen med en spidsbelastningsefterspørgsel, som opstår i relativt korte perioder med streng frost, på grund af Frankrigs afhængighed af elektrisk opvarmning.

(60) I åbningsafgørelsen blev der rejst tvivl om foranstaltningens nødvendighed af følgende grunde:

1) ifølge vurderingen i *Scenario Outlook and Adequacy Forecast* fra REGRT-E ([13]) af, om produktionskapaciteterne er tilstrækkelige, er der først et problem med forsyningssikkerheden i 2025

2) Frankrig synes ikke at have undersøgt andre løsninger end kapacitetsmekanismen, som f.eks. tariffer, der giver incitamenter til at reducere forbruget i spidsbelastningsperioder, og

3) trods indførelsen af en lovramme, der støtter en udjævning af forbruget og har gjort det muligt at erstatte de tidligere udjævningskapaciteter, som den oprindelige leverandør tilbød, med uafhængige udjævningskapaciteter, forventer RTE ikke en væsentlig nettoforøgelse af de franske udjævningskapaciteter i løbet af perioden 2014-2019.

3.3. **Støttens egnethed**

(61) Kommissionen anførte i sin åbningsafgørelse, at mekanismen risikerer at skabe forskelsbehandling mellem de forskellige udjævningskapaciteter. Særlig to typer udjævning af forbruget kan deltage i mekanismen. Dels den implicitte udjævningskapacitet, som går ud på at reducere leverandørernes kapacitetsforpligtelse inden for den kapacitetsmængde, der er opnået ved frakobling af kunder på spidsbelastningstidspunkterne mellem 10 og 15 dage om året. Og dels den eksplicitte udjævningskapacitet, som kræver, at (store) forbrugere eller aggregatorer lader deres mulighed for nedsættelse af forbruget certificere, og at de stiller denne kapacitet til rådighed (uden at den nødvendigvis reduceres) på spidsbelastningstidspunkterne mellem 10 og 25 dage om året.

(62) Kommissionen kritiserede desuden i sin åbningsafgørelse, at mekanismen ikke var åben for alle de teknologier, der kan tænkes at bidrage til forsyningssikkerheden, navnlig sammenkoblinger og/eller udenlandske kapaciteter.

(63) Kommissionen understregede også risikoen for, at nye produktionskapaciteter ikke kan deltage i mekanismen, primært på grund af manglende signaler om pålidelige priser for kapacitetsgarantierne. Kommissionen var nærmere bestemt bekymret for:

1) at kapacitetsgarantiernes relativt korte gyldighedsperiode ikke kan give et pålideligt prissignal

2) at leverandørerne, og særlig nye markedsaktører, får svært ved i tide at forudse udviklingen af deres kundeportefølje

3) at incitamenterne til, at aktørerne opnår balance inden leveringsåret, ikke er tilstrækkelige, og

4) at loftet på prisen for afregninger af forskelle ikke afspejler en ny markedsaktørs udgifter (»cost of new entry«, i det følgende »CONE«).

3.4. **Proportionalitet**

(64) Kommissionen understregede i åbningsafgørelsen en risiko for, at mekanismen kan føre til en overkompensation af visse kapacitetsoperatører, primært på grund af følgende elementer:

1) en risiko for, at leverandørerne ansætter forbruget for højt — dette er en potentiel risiko, hvis leverandørernes individuelle kapacitetsforpligtelser ikke er tilstrækkeligt klare

2) en potentiel manglende gennemsigtighed i fastsættelsen af kapacitetsprisen, især på grund af en potentielt stor mængde underhåndstransaktioner samt transaktioner inden for en koncern, hvilket kunne fordreje prissignalet og medføre en overkompensation

([13]) Kommissionen henviser til udgaven fra 2015, som kan ses her: https://www.entsoe.eu/Documents/SDC%20documents/SOAF/150630_SOAF_2015_publication_wcover.pdf.

3) begrænset deltagelse i mekanismen (udelukkelse af grænseoverskridende kapaciteter og forskelsbehandling af de forskellige udjævningsoperatører)

4) EDF's markedsstyrke — muligheden for kunstigt at øge kapacitetsgarantiernes værdi som sælger og samtidig anvende priser, der er lavere end markedsføringsafdelingens priser. Kommissionen fastlagde desuden tre underliggende risici: risikoen for tilbageholdelse af kapaciteter, risikoen for tilbageholdelse af kapacitetsgarantier og risikoen for en »prisklemme«.

3.5. **Forebyggelse af negative virkninger for konkurrencen og samhandelen**

(65) Kommissionen konstaterede i åbningsafgørelsen en række problemer vedrørende en potentiel konkurrenceforvridning både med hensyn til produktionen og elektricitetsforsyningen.

(66) Kommissionen gjorde opmærksom på sine bekymringer vedrørende manglende informationssymmetri. De store vertikalt integrerede leverandører, særlig dem, der allerede er til stede på det franske marked, kan tænkes at opnå en fordel, fordi de har et mere indgående kendskab til markedet, navnlig hvad angår kapaciteternes tilgængelighed, forsyningsbehovene og priserne. De er derfor i stand til at udarbejde mere pålidelige overslag og opfylde de forpligtelser, som mekanismen pålægger, på en mere effektiv måde.

(67) Det bliver desuden på grund af den manglende informationssymmetri sværere for de nye markedsaktører at vurdere deres fremtidige kundeportefølje, selv om denne vurdering er afgørende med henblik på at beregne behovet for kapacitetsgarantier.

(68) Kommissionen gav også udtryk for bekymring vedrørende muligheden for, at en eksisterende dominerende operatør tilbageholder kapaciteter.

(69) Kommissionen understregede også risikoen for, at en eksisterende dominerende operatør kan have mulighed for at tilbageholde kapacitetsgarantier.

(70) Kommissionen understregede desuden, at der er en risiko for, at den dominerende etablerede operatør søger at fortrænge konkurrenterne med en aggressiv prispolitik (avancepres, underbudspriser).

(71) Kommissionen understregede, at de manglende langsigtede prissignaler vedrørende kapacitet risikerer at skabe eller styrke hindringerne for nye producenters adgang til markedet. Nye markedsaktørers langsigtede investeringer kan kræve en vis prisforudsigelighed i en årrække, hvilket ikke kan sikres med garantier, der er certificeret for et år.

(72) Kommissionen gentog desuden det synspunkt, at konkurrencen i mekanismen blev begrænset af, at af nogle typer kapacitetsoperatører (grænseoverskridende kapaciteter og forskelsbehandling af udjævningsoperatører) var udelukket fra mekanismen.

4. **BEMÆRKNINGER FRA INTERESSEREDE PARTER OG FRANKRIGS BEMÆRKNINGER**

(73) Kommissionen modtog 18 svar fra andre interesserede parter end den franske stat, RTE og CRE i høringsperioden til åbningsafgørelsen. En del svarede først efter den fastsatte frist.

(74) De forskellige bemærkninger er inddelt efter tema nedenfor. Der tages højde for dem under vurderingen af foranstaltningen, men uden at der henvises udtrykkeligt til dem.

4.1. **Statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF**

(75) Respondenterne er delt med hensyn til, om mekanismen kan betragtes som statsstøtte. Halvdelen mener, at mekanismen udgør statsstøtte, enten eksplicit eller implicit, ved ikke at reagere på Kommissionens betragtninger herom. Den anden halvdel mener, at mekanismen ikke udgør statsstøtte af følgende grunde.

(76) To respondenter henviser udtrykkeligt til det franske statsråds afgørelse nr. 369417 af 9. oktober 2015 (appel rejst af Association Nationale des Opérateurs Détaillants en Énergie eller ANODE ([14]).), i hvilken statsrådet fastslog, at den foreslåede kapacitetsmekanisme ikke havde karakter af statsstøtte. De franske myndigheder henviste desuden til statsrådets konklusioner i samme sag ([15]).

(77) De franske myndigheders argumenter vedrørende foranstaltningens kvalificering som statsstøtte kan læses sammen med de argumenter, der allerede er nævnt i åbningsafgørelsen.

(78) De franske myndigheder har valgt at deltage i den indgående undersøgelsesprocedure sammen med Kommissionen og ikke vende tilbage til disse elementer, men fokusere på forslaget til foranstaltninger, der skal sikre kapacitetsmekanismens forenelighed med det indre marked, uanset spørgsmålet om, hvorvidt den skal anses for statsstøtte eller ej. Af hensyn til fuldstændigheden gengives Frankrigs argumenter vedrørende, hvorvidt mekanismen anses for statsstøtte.

4.1.1. *Tilregnelse til staten og finansiering med statsmidler*

4.1.1.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(79) To udjævningsaggregatorer, to vertikalt integrerede elselskaber og den franske elsammenslutning mener ikke, at foranstaltningen er finansieret med statsmidler. Disse respondenter mener nærmere bestemt, at de omhandlede midler overføres direkte og udelukkende mellem private operatører. RTE hverken besidder eller råder over midler til afregning af forskelle.

(80) Ifølge disse respondenter kan reglerne om forvaltning af disse midler desuden sammenlignes med reglerne om forvaltning af »ubalancejustering« inden for afbalanceringsordningen på energimarkedet.

(81) EDF tilføjer, at den franske stats rolle i forhold til mekanismen begrænser sig til at fastsætte en særlig reguleringsramme, i hvilken kun private operatører er aktive. Ifølge EDF gør den franske stat ved at indføre en kapacitetsmekanisme brug af sine beføjelser som offentlig myndighed og handler som markedsregulator.

(82) Ifølge EDF adskiller kapacitetsmekanismen sig også klart fra det system, der var tale om i sagen Kommissionen/Nederlandene (»NOx«) ([16]), hvor den nederlandske stat tildelte »rettigheder til at forurene«, der gør det muligt at undgå at betale bøder, og som har en kommerciel værdi efter statens tildeling af dem. Certifikaterne har således ingen værdi i relationen den franske stat/kapacitetsoperatører.

4.1.1.2. Frankrigs bemærkninger

(83) Ifølge de franske myndigheder er prisen på kapacitetsgarantier og dermed de indtægter, som kapacitetsoperatørerne kan få ved at sælge deres certifikater, ikke fastsat af staten. Staten griber heller ikke ind i mængden af produkter, der udbydes på markedet. I en decentraliseret mekanisme er det derimod markedet, der bestemmer prisen og mængden af certifikater. De finansielle strømme i forbindelse med kapacitetsmekanismen finder således sted mellem privatretlige aktører og på ingen måde under statens kontrol.

(84) Desuden mener de franske myndigheder, at de finansielle strømme vedrørende afregningen af forskelle er meget marginale i foranstaltningen (i betragtning af incitamenter til at opnå balance på markedet i foregående omsætningsled) og ikke bør betragtes som statsmidler eller midler under statens kontrol. Afregningen af forskelle, der er fastsat for kapacitetsmekanismen, sker efter en model, der svarer til den gældende EU-model for afregning af forskelle på energimarkedet (*electricity balancing settlement mechanisms*).

([14]) ANODE er en sammenslutning af alternative leverandører i Frankrig.
([15]) Afgørelse fra det franske statsråd, 9. og 10. forenede underafdeling, 9. oktober 2015.
([16]) EU-Domstolens dom i sag C-279/08; jf. fodnote 8. Kommissionen henviste til denne sag i åbningsafgørelsens betragtning 108.

(85) De franske myndigheder anfører endvidere, at mekanismen svarer mere til modellen i sagen PreussenElektra ([17]) end dem, der blev behandlet i sagerne Vent de Colère ([18]) og Essent ([19]). Ligesom i sagen PreussenElektra og i modsætning til, hvad der var tilfældet i Vent de Colère, indeholder kapacitetsmekanismen ikke en ordning for kompensation til leverandørerne. Og i modsætning til Essent i) er de finansielle strømme til stadighed private aktørers ejendom (leverandører og kapacitetsoperatører), ii) de finansielle strømme stammer ikke fra en afgift. Frankrig afviser, at der er tale om statsmidler, ikke mindst fordi der i modsætning til retspraksis i sagen PreussenElektra ikke er fastsat en minimumskøbspris for kapacitetsgarantier.

(86) Overdragelsen af kapacitetsgarantier kan desuden ifølge de franske myndigheder ikke betragtes som et afkald på offentlige midler. Staten giver ikke afkald på nogen midler, da garanticertifikaternes kommercielle værdi kan stamme fra i) enten den reelle værdi af det underliggende aktiv, som de dækker, ii) eller at der på tidspunktet for deres udstedelse ikke er udstedt så mange. Disse to elementer ligger uden for statens beføjelser og adskiller dette tilfælde fra sagerne NOx og rumænske grønne certifikater, i hvilke certifikaterne kunne henholdsvis sælges på auktion eller havde en minimumsværdi.

(87) Endelig forpligter loven i det rumænske tilfælde udtrykkeligt leverandørerne til at videregive udgifterne til erhvervelse af grønne certifikater til forbrugerne. EU-Domstolen anstillede en lignende betragtning i sagen Vent de Colère, at leverandørerne kun var finansielle formidlere, (idet bidraget til offentlig elektricitetsforsyning ([20]) giver mulighed for at sikre godtgørelse af deres meromkostninger). Modsat kan leverandørerne i den franske mekanisme fuldstændig frit vælge, hvordan de videregiver udgifterne til deres forbrugere. Ingen mekanisme sikrer leverandørerne godtgørelse af meromkostningerne i forbindelse med køb af kapacitetsgarantier.

4.1.2. *Selektiv fordel*

4.1.2.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(88) I lighed med EDF mener et selskab, der hovedsageligt er aktivt i Frankrig inden for engrossalg, at mekanismen udgør en forpligtelse til offentlig tjeneste, idet dette selskab henviser til Kommissionens afgørelse i sag N475/2003 om et udbud vedrørende ny kapacitet i Irland ([21]).

(89) Ifølge EDF udgør certificeringen, når den svarer til en rådighedsforpligtelse, en modydelse til en tjeneste ydet af kapacitetsoperatørerne og ikke en fordel, der er tildelt vederlagsfrit.

(90) Desuden mener EDF og et andet vertikalt integreret elektricitetsselskab, at kapacitetsmekanismen ikke giver kapacitetsoperatørerne nogen selektiv fordel. Efter deres mening befinder de forskellige aktører i mekanismen sig i en identisk faktuel og juridisk situation og nyder godt af en fuldstændig ligebehandling, da de bliver betalt på samme måde, uanset hvilken teknologi de anvender. Ingen operatør kan derfor være bedre stillet på grund af den særlige karakter af sit produktionsanlæg.

(91) Ifølge EDF er det fejlagtigt at sige, at denne påståede fordel er selektiv med den begrundelse, at der med kapacitetsmekanismen »tildeles støtte til kapacitetsoperatører og ikke til andre økonomiske sektorer«. Herved ser Kommissionen bort fra kapacitetsmekanismens egenskaber (»market-wide« og »technology neutral«), ligesom den tilsidesætter EU-Domstolens retspraksis, som vurderer en foranstaltnings selektivitet i forhold til andre virksomheder, der befinder sig i en tilsvarende faktuel og juridisk situation.

4.1.2.2. Frankrigs bemærkninger

(92) For det første er tildelingen af certifikater inden for rammerne af kapacitetsmekanismen ifølge myndighederne en modydelse til en rådighedsforpligtelse i spidsbelastningsperioder eller spænding på elsystemet.

([17]) EU-Domstolens dom af 13. marts 2001 i sag C-379/98, PreussenElektra AG mod Schhleswag AG, med deltagelse af Windpark Reußenköge III GmbH et Land Schleswig-Holstein, ECLI:EU:C:2001:160.
([18]) EU-Domstolens dom i sag C-262/12; jf. fodnote 10.
([19]) EU-Domstolens dom i forenede sager C-204/12-C-208/12; jf. fodnote 11.
([20]) Bidraget til offentlig elektricitetsforsyning er en afgift, der pålægges elforbrugerne i Frankrig, og som har til formål at holde operatørerne skadesløs for meromkostningerne som følge af deres forpligtelser i henhold til loven om offentlig elektricitetsforsyning.
([21]) http://ec.europa.eu/competition/state_aid/cases/137628/137628_485545_28_2.pdf.

(93) For det andet mener de franske myndigheder, at forpligtelsen til offentlig tjeneste er veldefineret. Hvad angår udjævningskapaciteterne, fremmer den valgfrie certificering af dem deres deltagelse i kapacitetsmekanismen. Med hensyn til produktionsanlæg sætter certificeringsprocessens indberetningsdel ikke spørgsmålstegn ved den præcise karakter af forpligtelsen til offentlig tjeneste: CRE vil være i stand til at pålægge de fornødne sanktioner i tilfælde af forsøg på at manipulere markedet, især hvis en aktør har vurderet sin kapacitet for lavt for at få prisen på disse kapacitetsgarantier til at stige.

(94) Da kapacitetsmekanismen er teknologineutral, mener de franske myndigheder, at den ikke giver nogen selektiv fordel til en bestemt produktions- eller udjævningsteknologi.

(95) Ifølge Frankrig vil Kommissionens synspunkt, der synes at gå ud på, at kapacitetsmekanismen er selektiv, for så vidt som den udelukkende omfatter kapacitetsoperatører (og ikke andre økonomiske sektorer) betyde, at enhver sektormæssig foranstaltning i sagens natur er selektiv.

4.1.3. *Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne*

4.1.3.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(96) Ingen respondenter har fremsat bemærkninger til dette punkt.

4.1.3.2. Frankrigs bemærkninger

(97) De franske myndigheder mener ikke, at kapacitetsmekanismen vil påvirke elektricitetsmarkedet — hverken på nationalt plan eller i interaktionerne med nabolandene — som fortsat vil fungere på samme måde. De anfører nærmere bestemt, at kapacitetsmarkedet ikke vil ændre elprisen på spotmarkederne.

4.2. **Mål af fælles interesse og nødvendighed**

4.2.1. *Bemærkninger fra interesserede parter*

(98) Respondenterne er generelt af den opfattelse, at mekanismen er nødvendig, og at den bør være en integrerende del af markedsordningen. Kun tre respondenter bestrider foranstaltningens nødvendighed med den begrundelse, at:

1) den analyse af, om produktionskapaciteterne er tilstrækkelige, som RTE gennemførte i 2015, ikke forudser problemer med udfald

2) der for tiden eksisterer en overkapacitet i Frankrig, som det fremgår af den omstændighed, at den certificerede kapacitetsmængde for 2017 er større end den nødvendige kapacitet til at kunne dække en spidsbelastning, og

3) forbruget er faldet de seneste år, og spidsbelastningen er stabil (RTE havde fastsat en stigende spidsbelastning).

4.2.2. *Frankrigs bemærkninger*

4.2.2.1. Forsyningssikkerheden

(99) Ifølge de franske myndigheder er der fastsat en forsyningssikkerhedsindikator, og der er identificeret en risiko for udfald i RTE's seneste undersøgelser: I den seneste prognose fra RTE, der blev udarbejdet, før mekanismen trådte i kraft (i 2014), indeholdt denne undersøgelse et margenunderskud på 2 GW for vinteren 2016717 i reference-scenariet. Denne margen blev nedsat til 200 MW i prognosen for 2015 for vinteren 2017718 som følge af det signal, som indførelsen af mekanismen gav. Disse analyser skulle være bekræftet af analyserne fra *Pentalateral Energy Forum*.

(100) Til gengæld var den tilstrækkelighedsundersøgelse, som REGRT-E gennemførte (rapporten *Scenario Outlook and Adequacy Forecast*), baseret på en deterministisk metode: Spidsbelastningen på grund af kuldebølger og varmefølsomhed var ikke modelleret i vurderingen. Det er forskellige metoder, der fører til disse forskellige resultater. Anvendelsen af målmetoden, som REGRT-E bestræber sig på at indføre, vil føre til en nedbringelse af

forskellene mellem disse forskellige prognoser. I denne forbindelse er *Mid-Term Adequacy Forecast*, der blev offentliggjort i 2016 af REGRT-E ([22]), og som er den første udgave, der anvender en sandsynlighedsorienteret metode, i overensstemmelse med resultaterne af undersøgelsen fra PLEF og RTE.

(101) I modsætning til, hvad Kommissionen synes at antyde, er den franske kapacitetsmekanisme ikke beregnet til at løse et eventuelt *missing money*-problem, men til at sikre forsyningssikkerheden i det franske elsystem (særlig i spidsbelastningsperioder) ved at betale for rådighedskapacitet, som ikke kan godtgøres på tilfredsstillende vis udelukkende på energimarkedet.

(102) Frankrig indfører en række foranstaltninger som supplement til kapacitetsmekanismen: sammenkoblingsprojekter, revisioner af regulerede tariffer og tariffer for anvendelse af offentlige transportnet og eldistributionsnet, således at de bedre afspejler knaphedssituationer, udvikling af udjævningskapaciteterne (f.eks. ved at indføre regulering af elmarkederne for at give udjævningsoperatørerne mulighed for at deltage i alle mekanismerne, ophævelse af alle tekniske og konkurrencemæssige hindringer for sammenlægning af kapaciteter og anvendelse af intelligente målere), anvendelse af vedvarende energi osv.

(103) I mellemtiden har RTE offentliggjort sin vurdering af, om produktionskapaciteterne er tilstrækkelige for 2016. Ifølge de franske myndigheder ændrer den sidste prognose fra RTE ikke myndighedernes analyse. Den bestyrker den tværtimod ved endnu en gang at vise, at den franske forsyningssikkerhed afhænger af opførelsen af varmekraftværker (navnlig kombinerede gaskraftværker) og udjævninger af forbruget, dvs. de sektorer, der er mest følsomme over for indførelsen af kapacitetsmekanismen.

Figur 3

Udfaldsindikatorer i scenarierne »høj varme« og »lav varme«

		2016/17	2017/18	2018/19	2019/20	2020/21
Scenarie med »høj varme«	Forventet energi i forbindelse med udfald	2,0 GWh	1,4 GWh	2,5 GWh	2,7 GWh	0,8 GWh
	Udfaldets forventede varighed	0 t 45	0 t 30	1 t 00	0 t 45	0 t 15
	Kapacitetsmargen eller -underskud	4 700 MW	5 400 MW	3 600 MW	3 700 MW	6 600 MW
Scenarie med »lav varme«	Forventet energi i forbindelse med udfald	8,6 GWh	13,4 GWh	26,5 GWh	26,2 GWh	7,6 GWh
	Udfaldets forventede varighed	2t 30	3 t 45	6 t 45	6 t 15	2 t 15
	Kapacitetsmargen eller -underskud	600 MW	– 700 MW	– 2 500 MW	– 2 400 MW	900 MW

Kilde: RTE, Prognose 2016.

(104) Ifølge RTE er det blandt varmescenarierne i prognosen for 2016 (jf. figur 3), scenariet »lav varme«, som bør anvendes, hvis der ikke findes en kapacitetsmekanisme. Scenariet »lav varme« omfatter lukning af visse anlæg, især dem, hvor operatørerne på nuværende tidspunkt har udsat lukningen, indtil kapacitetsmekanismen er blevet indført. Scenariet »høj varme« medfører derimod, at alle eksisterende kraftværker bevares, uanset de økonomiske overvejelser: Det kan derfor ifølge de franske myndigheder ikke forventes at blive virkeliggjort.

([22]) Den kan ses her: https://www.entsoe.eu/outlooks/maf/Pages/default.aspx.

(105) Således er forsyningssikkerheden i scenariet »lav varme« truet fra vinteren 2017718, hvis man anvender en gennemsnitsvinter som beregningsgrundlag. RTE har desuden på grundlag af scenariet »lav varme« beregnet det forventede udfald ved at simulere en ekstrem vinter med kuldebølge for de kommende fem vintre. Resultaterne af denne beregning fremgår af figur 4.

Figur 4

Forventet udfald i en ekstrem vinter (i timer)

	2016/17	2017/18	2018/19	2019/20	2020/21
Forventet udfald	5-15	8-21	16-36	14-34	5-13

Kilde: RTE.

(106) Beregningen viser, at det forventede udfald hver gang overstiger det udfaldskriterium, som Frankrig har anvendt, dvs. et forventet udfald på gennemsnitligt tre timer om året. Det skal bemærkes, at formålet med den franske kapacitetsmekanisme netop er at sikre sig mod ekstreme vintre.

4.2.2.2. Vedrørende de andre klagepunkter, som Kommissionen har fremført i åbningsafgørelsen

(107) Kommissionen understregede i åbningsafgørelsens betragtning 164, at konkurrencemyndigheden havde foreslået at indføre en sæsonbestemt tarif for anvendelse af offentlige eltransmissions- og -distributionsnet (TURPE), navnlig med en sondring mellem spidsbelastningstidspunkter og tidspunkter uden for spidsbelastninger med henblik på at tilskynde til at reducere erhvervskunders efterspørgsel i spidsbelastningsperioder. Frankrig har bekræftet, at TURPE allerede er sæsonbestemt med differentierede priser i forhold til sæson, ugedag og/eller tidspunkter på dagen.

(108) Endelig anførte Kommissionen i åbningsafgørelsens betragtning 153, at reduktionsfaktorerne (i den valgfri certificeringsordning) ikke var tilstrækkeligt klare. Frankrig har forklaret, at det certificerede kapacitetsniveau (NCC) i denne valgfrie certificeringsordning svarer til gennemsnittet af den effekt, som anlægget har leveret i PP2-timerne i samtlige tidligere år multipliceret med sektorens bidragskoefficient (eller reduktionsfaktoren). Disse bidragskoefficienter (85 % for vandkraftværker, 70 % for vindkraftanlæg og 25 % for solcelleanlæg) er et udtryk for, at for anlæg i de kritiske sektorer afspejler den gennemsnitlige rådighed i PP2-timerne ikke til fulde disse anlægs bidrag til nedbringelse af risikoen for udfald på grund af: i) sammenhængen mellem anlæggets rådighedskapacitet og systemets spændingstidspunkter (hvilket ikke er tilfældet for en kapacitet, der kan kræves), og ii) en rådighedskapacitetsprofil, der ikke er konstant i PP2-timerne (kapaciteter, der kan kræves, har en flad rådighedskapacitetsprofil), hvilket har en indvirkning, da virkningen af sandsynligheden for udfald i PP2-timerne ikke er ensartet. Bidragskoefficienterne for leveringsårene 2017, 2018 og 2019 er beregnet ud fra scenarierne i RTE's prognose på grundlag af en lang række statistiske serier.

4.3. **Støttens egnethed**

4.3.1. *Forskelsbehandling af udjævningskapaciteter*

4.3.1.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(109) Størsteparten af respondenterne nævner den påståede forskelsbehandling af de implicitte og eksplicitte udjævningskapaciteter. Et flertal af dem (5) mener, at mekanismen er mere fordelagtig for de eksplicitte udjævningskapaciteter på grund af den forpligtelse til aktivering, der er pålagt implicitte udjævningskapaciteter, og som anses for at være bindende. To respondenter bemærkede, at ifølge det anvendte forsyningssikkerhedskriterium bør en eksplicit udjævningskapacitet kun aktiveres en gang hvert tiende år (da mekanismen er udformet med henblik på en tiårig vinterspidsbelastning). De mener følgelig, at antallet af PP2-timer (rådighedskapacitet for eksplicit udjævning) burde være 10 gange højere end antallet af PP1-timer (reel nedbringelse af den implicitte

udjævningskapacitet). To respondenter med den modsatte opfattelse bemærker, at efter deres mening er betingelserne for implicitte udjævningskapaciteter mere fordelagtige, da operatører af eksplicitte udjævningskapaciteter skal afholde udgifterne til certificeringen. To respondenter mener, at de franske myndigheder har fundet en rimelig balance mellem de to typer udjævningsoperatørers forpligtelser.

4.3.1.2. Frankrigs bemærkninger

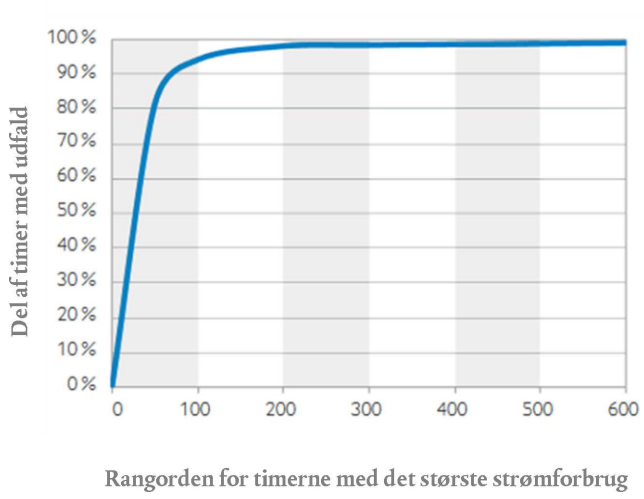
(110) Frankrig har forsvaret sig ved at fremhæve de to typer udjævningsoperatørers forskellige forpligtelser. Det bekræfter, at det er nødvendigt at have forskellige betingelser for at give de to kapacitetstyper mulighed for at deltage i mekanismen. Da den krævede modydelse til en udjævning, som udnyttes på en implicit måde, er større (aktivering versus rådighedskapacitet), er det logisk, at det antal dage, som den vedrører (PP1-dage), er lavere end det antal dage, hvor en operatør af en eksplicit udjævningskapacitet skal være til rådighed.

(111) Nogle interesserede parter var dog allerede nu bekymrede for, at PP2-perioden, selv om den er længere end PP1-perioden, potentielt kan være for kort. Ifølge Frankrig er fastsættelsen af PP1- og PP2-periodernes længde et kompleks spørgsmål, som nødvendigvis kræver en kompromisløsning. RTE har gennemført undersøgelser for at nå frem til et tilfredsstillende kompromis, og resultaterne fremgår af *Rapport d'accompagnement de la proposition de règles du mécanisme de capacité* (2014) (Ledsagerapport til forslaget om regler for kapacitetsmekanismen).

(112) Kort sagt har de franske myndigheder for at opfange timerne med det største strømforbrug (jf. figur 5 nedenfor) og samtidig være i stand til at klarlægge de forbrugeres deltagelse, som kan udelukkes fra nedbringelsen af risikoen for udfald, valgt at anvende en volumetri på 100-150 timer for PP1-perioden.

Figur 5

Forbindelser mellem udfald og antal timer med det største strømforbrug

Kilde: RTE, *Rapport d'accompagnement de la proposition de règles du mécanisme de capacité* (2014), s. 139.

(113) Frankrig mener, at PP2-perioden bestemt bør være længere end PP1-perioden (da aktivering er mere krævende end rådighedskapacitet), men PP2-perioden bør heller ikke være for lang for ikke at stille nogle sektorer, og især udjævningssektorer, unødigt dårligere. Det fremgik af den samme undersøgelse fra RTE, at 99 % af udfaldstimerne er inkluderet i de 300 timer med det største strømforbrug, og at en målrettet PP2-periode indeholdende 100-300 timer med det største strømforbrug var et kohærent valg, der gør det muligt at foretage en relevant vurdering af de eksplicitte udjævningskapaciteters bidrag til nedbringelse af risikoen for udfald.

(114) Inden for dette interval på 100-300 timer har de franske myndigheder valgt at anvende tallet 250 timer. Dette tal giver mulighed for i) at opfange næsten 99 % af udfaldstimerne (jf. figur 5) og fører derfor ikke til en svækkelse af opfangningen af risikoen for udfald i forhold til valget på højst 300 timer, ii) at øge rådighedskapaciteten for udjævning af eksplicit forbrug i forhold til andre sektorer ([23]). For at sikre et og samme forsyningssikkerhedsniveau har de franske myndigheder valgt at anvende højst 250 timer for PP2-perioden for at maksimere eksplicitte udjævningskapaciteters bidrag til at opnå et og samme dækningsniveau for risikoen for udfald.

(115) Hvis der fastsættes en PP2-periode, som er ti gange længere end PP1-perioden, vil det svare til at måle produktions- og udjævningsmidlernes rådighedskapacitet i 1 000-1 500 timer. I lyset af rådighedskravet til udjævningskapaciteterne i længerevarende perioder vil udvidelsen af rådighedsforpligtelsen bevirke, at disse kapaciteters udnyttelsespotentiale i kapacitetsmekanismen bliver reduceret. En industriel udjævningskapacitet på 100 MW, som kan stilles til rådighed i ca. 100 timer, men ikke i 1 000 timer, udnyttes derfor som en varmeproduktion på 20 MW, selv om undersøgelser viser, at deres bidrag til nedbringelse af risikoen for udfald svarer til en varmeproduktion på 90 MW. For at sikre lige konkurrencevilkår mellem udjævningsoperatører og producenter har de franske myndigheder derfor valgt ikke at anvende en PP2-periode, der er ti gange længere end PP1-perioden, og anvende en målrettet PP2-periode.

(116) De franske myndigheder minder desuden om, at kapacitetsmekanismen fastsætter en kontrol med kapaciteternes rådighed (hvis der ikke sker spontan aktivering), som gør det muligt at sikre, at der ikke er nogen uventet effekt mellem en rådighedsforpligtelse og en aktiveringsforpligtelse.

(117) De franske myndigheder er dog åbne overfor at fastsætte andre værdier end dem, der anvendes på nuværende tidspunkt i reglerne, men mener, at den gældende ramme udgør en rimelig balance mellem de uafhængige udjævningsoperatører og leverandørerne. De mener derfor, at forholdet mellem PP1 og PP2 bør bevares uændret for de første leveringsår. Deres værdi kan tages op til fornyet overvejelse, hvis de signaler, der sendes, ikke er tilstrækkeligt passende, og en sådan vurdering kan integreres i vurderingen af, hvordan kapacitetsmarkedet fungerer.

4.3.2. *Udelukkelse af grænseoverskridende kapaciteter*

4.3.2.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(118) De bemærkninger, der er modtaget som reaktion på åbningsafgørelsen, viser bred enighed mellem markedsaktørerne om, at den franske mekanisme gradvist skal åbnes (dvs. uden at bringe iværksættelsen af mekanismen i januar 2017 i fare) for grænseoverskridende kapaciteter.

4.3.2.2. Bemærkninger fra og korrigerende tiltag foreslået af Frankrig

(119) Frankrig har som reaktion foreslået udtrykkeligt at tage hensyn til udenlandske kapaciteter efter en blandet model, som både godtgør udenlandske sammenkoblinger og produktions- og udjævningskapaciteter. I dette forslag gives den største godtgørelse til udenlandske sammenkoblinger eller kapaciteter i forhold til knaphed.

(120) I henhold til forslaget skal udenlandske produktions- og udjævningskapaciteter erhverve sammenkoblingsbilletter for at kunne blive certificeret og derefter tilbyde deres kapacitetsgarantier på det franske kapacitetsmarked.

(121) Billetterne tildeles pr. grænse på grundlag af nabomedlemsstaternes bidrag til forsyningssikkerheden i Frankrig. Disse billetter bortauktioneres derefter »grænse for grænse«. Alle produktions- og udjævningskapaciteter i det naboland, der er sammenkoblet med Frankrig ved hjælp af en bestemt sammenkobling, har mulighed for at deltage i auktionen over de sammenkoblingsbilletter, der svarer til denne sammenkobling. Auktionerne finder

([23]) I ledsagerapporten til reglerne understregede RTE, at de fleste produktionssektorer var upåvirkelige overfor, om PP2-perioden blev på 200, 250 eller 300 timer, men at dette valg til gengæld var af betydning for udjævningskapaciteterne, og at deres bidrag til risikoen for udfald var påvirket af et længere rådighedstidsrum.

sted i leveringsår –1 (i det følgende AL–1). Foranstaltningen er ikke til hinder for, at kapaciteter, som der er indgået kontrakt på under den franske mekanisme, samtidig deltager i andre kapacitetsmekanismer i Den Europæiske Union. I denne forbindelse vil det være nødvendigt sammen med de berørte lande at fastsætte bestemmelser om kontrol og vurdering af den ydede tjeneste.

(122) Når de udenlandske produktions- eller udjævningskapaciteter har fået udstedt sammenkoblingsbilletter, kan de lade sig certificere og opnå kapacitetsgarantier. De kan derefter sælge disse kapacitetsgarantier på det franske kapacitetsmarked.

(123) De franske myndigheder forpligter sig til på en unilateral måde at iværksætte den ovennævnte løsning med »blandet pragmatik«, dvs. i deres lovramme at integrere muligheden for, at anlæg beliggende i grænsemedlemsstater kan deltage udtrykkeligt i den franske kapacitetsmekanisme, forudsat at de har en transitkapacitet, der er tilstrækkelig til sammenkoblinger. Denne lovramme fastsætter dog samtykke fra transmissionssystemoperatørerne ([24]) i de berørte medlemsstater i form af en samarbejdsprotokol, der gør det muligt at indføre en certificerings- og kontrolproces, som er nødvendig for iværksættelsen af mekanismen.

(124) Da nogle transmissionssystemoperatør i de berørte medlemsstater ikke har undertegnet en sådan protokol, forpligter de franske myndigheder sig til at indføre en beskyttelsesprocedure, der betyder, at udenlandske kapaciteter kan deltage eksplicit i kapacitetsmekanismen, og at man således definitivt kan gå bort fra modellen, der er baseret på en implicit deltagelse. Denne beskyttelsesprocedure vil bestå i, at sammenkoblinger deltager eksplicit (en løsning, som kan iværksættes uden de andre medlemsstaters medvirken, og som gør det muligt at afspejle den værdi, som sammenkoblingskapaciteter tilfører forsyningssikkerheden i Frankrig).

(125) Iværksættelsen af disse forpligtelser kræver en revision af dekretet fra 2012 vedtaget i statsrådet efter udtalelse fra Det Øverste Råd for Energi, Det Nationale Råd for evaluering af standarder, elektricitetsreguleringsudvalget og konkurrencemyndigheden. De franske myndigheder mener ikke, at det er muligt at vedtage dekretet inden udgangen af 2017, og derefter skal de bestemmelser, der er vedtaget i henhold hertil, revideres. De franske myndigheder mener, at denne etape kan tage ca. seks måneder. De franske myndigheders tidsplan er således baseret på en udsættelse i lovrammen i 2018, således at den reelt bliver iværksat for leveringsåret 2019.

4.3.3. *Manglende signaler til nye investeringer*

4.3.3.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(126) Kommissionen har modtaget mange svar vedrørende dette emne, og de fremsatte synspunkter var meget forskelligartede.

(127) De fleste (7) respondenter erkender, at mekanismen i dens oprindelige form ikke kan tilskynde til nye investeringer i produktionsanlæg. De hyppigst nævnte begrundelser er især det manglende signal om en repræsentativ pris tilstrækkeligt lang tid forud for leveringsåret, kapacitetsprisloftet, der er fastsat til 40 000 EUR/MW (som er en følge af loftet på mekanismen til afregning af forskelle), og manglen på langsigtede kontrakter.

(128) Størstedelen af respondenterne bekræftede enten, at mekanismen var for kompliceret, eller at det i det mindste var vanskeligt for leverandørerne, og især for nye markedsaktører, at vurdere deres fremtidige porteføljer. En af respondenterne understregede, at man med en centraliseret kapacitetsmekanisme kunne undgå denne type problemer.

(129) To producenter (oprindelige) var ikke enige heri og mente, at mekanismen vil kunne tiltrække nye investeringer, især på grund af fristen på fire år inden leveringsåret, giver markedet mulighed for at udvikle produkter på længere sigt og giver et prissignal, som efter deres mening var pålideligt. De mener desuden, at mekanismen fastsætter tilstrækkelige beskyttelsesforanstaltninger til at sikre gennemsigtighed i kapacitetsforpligtelserne, særlig takket være RTE's regelmæssige offentliggørelse af prognoser vedrørende det samlede kapacitetsgarantiniveau, der er nødvendigt for hvert leveringsår.

([24]) I henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/72/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ophævelse af direktiv 2003/54/EF (EUT L 211 af 14.8.2009, s. 55) forstås der ved en transmissionssystemoperatør: »enhver fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af elektricitet«.

(130) To andre respondenter (alternative producenter) bemærker, at mekanismens hovedformål er at holde eksisterende kapaciteter i drift i stedet for at tilskynde til nye investeringer.

4.3.3.2. Bemærkninger fra og korrigerende tiltag foreslået af Frankrig

Mangel på langtidskontrakter

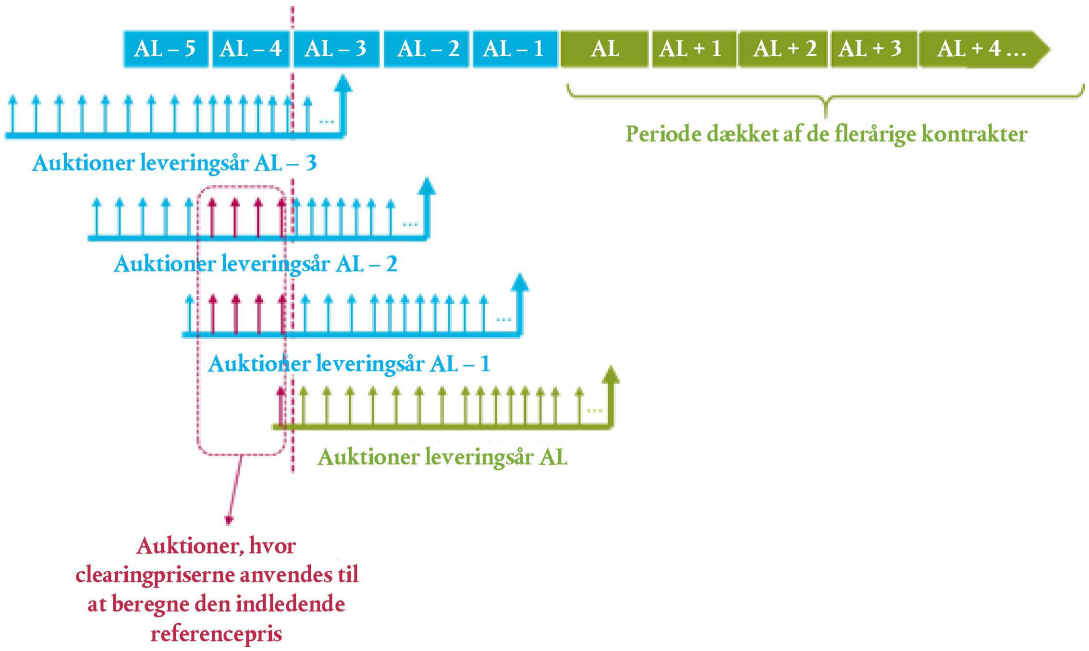
(131) Efter tilbagemeldinger fra tredjeparter har de franske myndigheder forpligtet sig til at indføre en foranstaltning med indgåelse af flerårige kontrakter med henblik på at fremme investering i nye kapaciteter. Alle de nye kapaciteter ([25]) vil være berettiget til støtte fra foranstaltningen, hvis de ikke allerede råder over en støttemekanisme.

(132) For at give en tilstrækkelig iværksættelsesfrist til nye projekter afholdes en første auktion for kapacitetsgarantier på platformen EPEX i AL–4. Nye potentielle kapaciteter skal afgive deres tilbud til RTE i sidste kvartal af AL–4. Tilbuddene skal primært indeholde en pris og en mængde.

(133) Prisens konkurrencedygtighed sammenlignes dernæst med en »indledende referencepris«, over hvilken tilbuddene ikke tages i betragtning. Den indledende referencepris bliver en vægtet pris ([26]) på kapaciteten, som ikke kun er et resultat af den auktion, der afholdes i AL–4 for leveringsåret AL, men også af auktioner, der afholdes i løbet af dette samme år for leveringsårene AL–2 og AL–1, som angivet i figur 6.

Figur 6

Forslag til sammensætning af den indledende referencepris

Kilde: Brev fra de franske myndigheder af 9. september 2016.

([25]) De kriterier, der anvendes til at sondre mellem investeringer i nye kapaciteter og investeringer til vedligeholdelse eller forlængelse af eksisterende anlægs levetid, bliver bragt i overensstemmelse med de definitioner, der allerede findes i den franske lovgivning, for at gøre det muligt at sondre mellem »nye kapaciteter« og investeringer til vedligeholdelse eller forlængelse af levetiden. Således fastsætter §L. 311-1 i energiloven i den version, der er baseret på lov nr. 2015-992 om energiomstillingen til grøn vækst følgende: »Med forbehold af §L. 311-6 er driften af ethvert nyt elproduktionsanlæg betinget af, at der opnås en administrativ tilladelse. Anlæg, hvor den installerede effekt forøges med mindst 20 % samt anlæg, hvor den primære energikilde ændres, betragtes ligeledes som nye produktionsanlæg i betydningen i denne paragraf.«.

([26]) Den nøjagtige vægtning skal fastsættes af de franske myndigheder efter samråd med markedet.

(134) Markedsaktørerne kender ikke den indledende referencepris på forhånd, og det er resultaterne af markedet, som vil gøre det muligt at fastsætte denne indledende referencepris.

(135) Hvad angår de mængder, om hvilke der indgås aftaler, vil de franske myndigheder anvende en efterspørgselskurve, der giver mulighed for at begrænse disse mængder til tilbud, som reelt er konkurrencedygtige på lang sigt. Efterspørgselskurven udarbejdes årligt af RTE og godkendes af CRE, og den skal afspejle den nye kapacitets værdi for samfundet. Det handler om at sikre, at mekanismen med indgåelse af flerårige kontrakter reelt får en positiv virkning for forbrugerne.

(136) De udvalgte kapaciteter får tildelt en syvårig kontrakt for forskelle, hvis funktion kan sammenlignes med et afregningstilskud, (»feed-in premium«), dvs. at enhver forskel mellem tilbudsprisen og referencemarkedsprisen udløser en godtgørelse af forskellen (hvis referencemarkedsprisen er højere end tilbudsprisen) eller til en opkrævning (hvis referencemarkedsprisen er lavere end tilbudsprisen). For dog at tilskynde markedsoperatørerne til at bestræbe sig på at øge deres indtægter udløser enhver indtægt fra investorens salg af garantier til en pris, der er højere end tilbudsprisen, ikke en godtgørelse af forskellen (salgspris — tilbudspris).

(137) De franske myndigheder påtænker desuden at indføre miljøkriterier, der giver producenter med lav CO_2-emission en fortrinsstilling i form af i) en miljømæssig forrang med identiske tekniske og økonomiske karakteristika, og ii) et loft på emissioner, der kan være genereret af et aktiv, der er omfattet af den særlige ramme for nye kapaciteter. Miljøkriterierne, som f.eks. niveauet for drivhusgasemissioner, bliver fastlagt i reglerne, og det mest sigende tilbud miljømæssigt vil i givet fald kunne anvendes. Eksisterende anlæg forbliver underlagt den gældende europæiske og franske miljølovgivning, hvilket kan gøre det nødvendigt for disse anlæg i givet fald at investere i tilpasninger.

(138) De franske myndigheder forpligter sig til at iværksætte foranstaltningen for udvalgte kapaciteter i 2019 kombineret med en første reel deltagelse af de udvalgte kapaciteter for leveringsåret 2023. De forpligter sig desuden til fra 2019 at iværksætte en overgangsforanstaltning med flerårige kontrakter, der kan dække perioden 2020-2023. Dette vil eksempelvis sige, at der i 2019 indføres en »flerårig« foranstaltning for leveringsåret 2023, men desuden en overgangsforanstaltning for leveringsårene 2020, 2021 og 2022.

Leverandørerne har svært ved i tide at forudse udviklingen af deres kundeportefølje

(139) De franske myndigheder mener, at de regelmæssige prognoser fra RTE burde være en tilstrækkelig hjælp til leverandørerne, således at de bedre kan fastsætte det endelige niveau for deres kapacitetsforpligtelse. Myndighederne tilføjer, at leverandørerne i det mindste i mekanismens første år har mulighed for at opnå balance i deres kapaciteter vederlagsfrit indtil udgangen af leveringsåret.

(140) Uden at det berører ovenstående, og som supplement til disse beskyttelsesforanstaltninger, foreslår de franske myndigheder i reglerne for kapacitetsmekanismen at indføre bestemmelser om hjælp til alternative leverandører til beregning af deres kapacitetsforpligtelse. På nuværende tidspunkt fastsætter reglerne, at RTE skal meddele den enkelte leverandør et forventet forpligtelsesniveau et år efter leveringsåret og derefter et endeligt forpligtelsesniveau to år efter leveringsåret. RTE har derudover udviklet hjælpeværktøjer, der kan informere aktørerne om deres forpligtelsesniveau inden disse frister. Frankrig foreslår at formalisere RTE's forpligtelse til at hjælpe leverandørerne med beregningen af deres forpligtelse, især ved at give adgang til værktøjer, som giver alternative leverandører mulighed for bedre at foregribe deres kapacitetsforpligtelse, og ved at indføre kontaktpunkter, hvor leverandørerne kan anvende disse værktøjer til at beregne deres forpligtelse. Leverandørerne har desuden mulighed for at anvende disse værktøjer efter anmodning uden for disse kontaktpunkter, som er fastsat i reglerne.

Potentiel mangel på incitamenter til, at aktørerne opnår balance inden leveringsåret

(141) De franske myndigheder har desuden forpligtet sig til at revidere bestemmelserne om afbalancering med henblik på at tilskynde kapacitetsoperatørerne til at lade sig certificere så passende som muligt. De afbalanceringsudgifter, der finder anvendelse på aktørerne, beregnes i forhold til den enkelte aktørs afbalanceringsmængde:

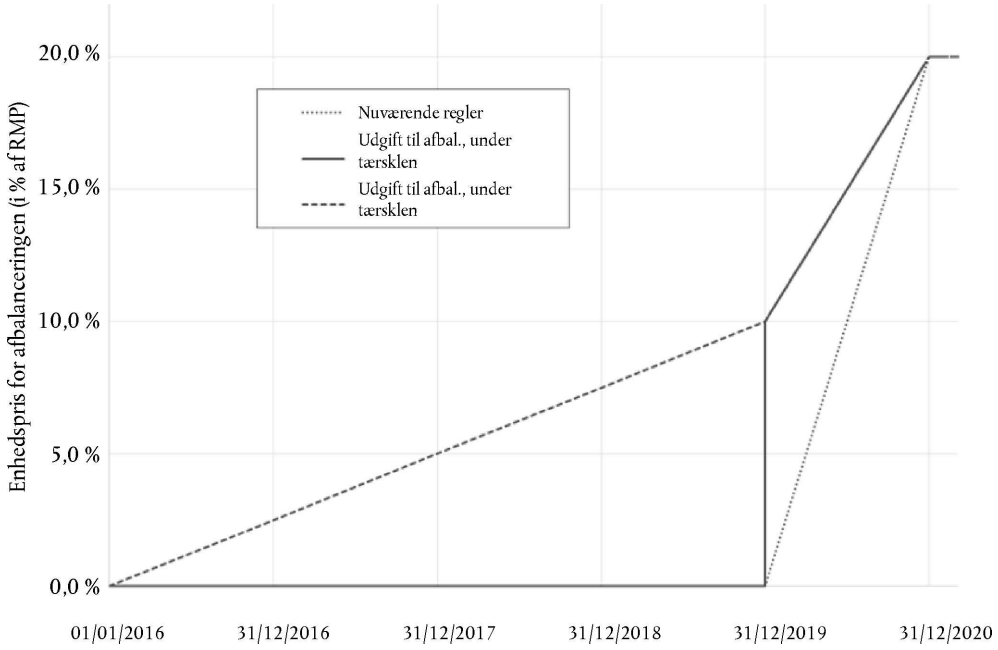
1) når summen af afbalanceringerne er mindre end 1 GW (summen af de absolutte værdier), er afbalanceringen gratis inden leveringsåret

2) når summen af afbalanceringerne er højere end 1 GW (summen af de absolutte værdier), sker afbalanceringer inden leveringsåret mod betaling.

(142) Udviklingen i afbalanceringsudgifterne fremgår af figur 7 nedenfor (leveringsår: 2020), med en stigende enhedspris, efterhånden som man nærmer sig leveringsåret.

Figur 7

Illustration af den nye ramme, der er foreslået for afbalanceringer for år 2020 med k = 0,2

Kilde: Brev fra de franske myndigheder af 9. september 2016.

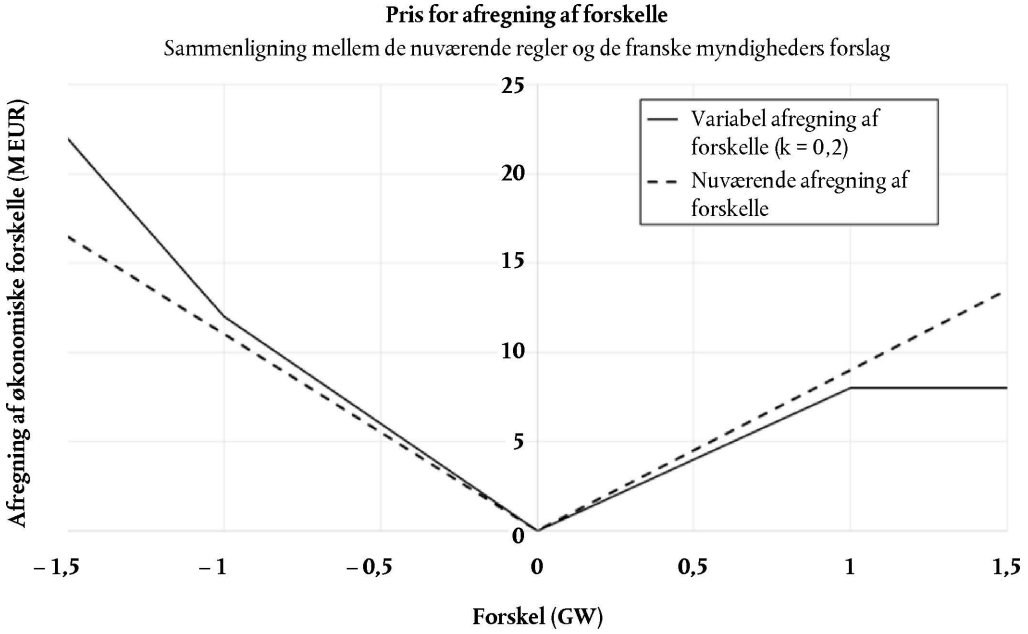
(143) Kapacitetsoperatørerne skal nu opnå balance inden for en kort frist, som er fastsat i reglerne, i forbindelse med vigtige begivenheder (dvs. som medfører, at midler ikke er til rådighed i forhold til deres overslag over rådighedskapaciteten, såsom midlertidig lukning, endelig lukning, skader, der fører til en nedsættelse af rådighedskapaciteten i længere tid osv.) ([27]).

(144) De franske myndigheder foreslår også en ændring af mekanismen til afregning af forskelle med henblik på at afholde markedsaktørerne fra at fremlægge negative eller positive forskelle på det ene eller andet tidspunkt. Navnlig bliver tilskyndelseskoefficienten »k«, der anvendes på ubalancer, fordoblet (den blev fastsat til 0,1 i anordningen af 22. januar 2015, men bliver forhøjet til 0,2), og bliver forhøjet yderligere for negative ubalancer, der overstiger en maksimumstærskel på 1 GW, og den bliver endnu mindre fordelagtig for positive ubalancer der overstiger en maksimumstærskel på 1 GW (det præcise niveau for tærsklerne skal fastsættes af myndighederne på grundlag af en tilbagemelding fra markedet, men den bliver under ingen omstændigheder højere end 1 GW). Disse ændringer fremgår af figur 8.

([27]) Tidligere havde kapacitetsoperatører kun pligt til at anmelde en begivenhed, der medførte en forskel på mere end 100 MW i forhold til deres overslag over rådighedskapaciteten. Den største forskel er, at denne anmeldelse fra operatøren ikke nødvendigvis blev ledsaget af en afbalancering (operatøren kunne vente med at foretage en afbalancering eller ikke foretage en afbalancering og have afvigelser). Det eneste tilfælde, hvor der var forpligtelse til afbalancering, vedrørte endelige lukninger. Denne bestemmelse var desuden ikke fastsat i lovgivningen, men i certificeringskontrakten. Den bliver nu indført i lovgivningen (tekst på højere niveau).

Figur 8

Illustration af forslaget til afregning af forskelle med virkningen af en tærskel på 1 GW og med k = 0,2

Kilde: Brev fra de franske myndigheder af 9. september 2016.

Loftet overprisen for afregninger af forskelle afspejler ikke CONE

(145) De franske myndigheder har endvidere forpligtet sig til gradvist at forhøje den offentligt fastsatte pris (som er et loft på prisen på forskelle og således indirekte på prisen på kapacitetsgarantier), i henhold til følgende tidsplan:

1) i 2017, en offentligt fastsat pris på 20 000 EUR/MW for at aktørerne kan lære at forvalte markedets funktion med begrænsede risici som følge af den sene iværksættelse af foranstaltningen

2) i 2018 og 2019, en offentligt fastsat pris på 40 000 EUR/MW

3) fra 2020, en offentligt fastsat pris på 60 000 EUR/MW for at kapacitetsmekanismen i givet fald kan sende prissignaler, som svarer til behovene for nye kapaciteter, på et marked, der bør have nået en tilstrækkelig modenhed.

(146) De franske myndigheder forpligter sig desuden for leveringsårene 2021 og de følgende år til at ajourføre den offentligt fastsatte pris årligt for at bringe den op på en værdi, der svarer til CONE, navnlig i forbindelse med udgifterne til et gasfyret kraftvarmeværk (CCG) eller et gasfyret kraftværk med åben cyklus, som beregnet af elektricitetstransmissionssystemoperatøren og godkendt af kontrolinstansen. Denne ajourføring sker ikke nødvendigvis ved hjælp af en procedure med fuldstændig revision af reglerne for kapacitetsmekanismen.

(147) Denne tidsplan gør det muligt i) at få en eventuel forhøjelse af den offentligt fastsatte pris til at falde sammen med ikrafttrædelsen af foranstaltningen med flerårige kontrakter for nye kapaciteter og ii) at høre markedsaktørerne under ét om forhøjelsen af den offentligt fastsatte pris og indførelsen af foranstaltningen med flerårige kontrakter for nye kapaciteter ([28]).

([28]) I forbindelse med den indgående undersøgelse af kapacitetsmekanismen har Kommissionens tjenestegrene og de franske myndigheder gennemført en række første analyser af finansieringsbehovene i forbindelse med nye planer om investering i projekter med gasfyrede kraftvarmeværker (baseret på de finansielle oplysninger fra Landivisiau-projektet og forskellige elementer i den økonomiske litteratur). Disse analyser understreger, at en kapacitetsmæssig indtægt på 60 000 EUR/MW/år er af en størrelsesorden, der er i overensstemmelse med nye investeringer i gasfyrede kraftvarmeværker, men at man kunne overveje en forhøjelse af den offentligt fastsatte pris for at sikre projekternes rentabilitet. På grundlag af de eksisterende finansielle oplysninger er projekternes rentabilitet kun sikret for kapacitetsmæssige indtægter, der er meget tæt på 60 000 EUR/MW/år. Det er disse analyser, der skal videreføres for at kunne drage en mere præcis konklusion om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at forhøje den offentligt fastsatte pris og således sikre, at niveauet for den offentligt fastsatte pris både kan udgøre en beskyttelsesforanstaltning for forbrugerne og ikke være en hindring for adgangen til elektricitetsmarkedet.

(148) Ud over ovenstående og det, der blev anført i åbningsafgørelsen, anførte Kommissionen i drøftelserne med de franske myndigheder, at den frygtede, at margenen (*spread*) mellem ARENH og elprisen på energimarkedet også kunne udgøre et implicit loft over kapacitetsprisen, da ARENH-instrumentet omfatter kapacitetsgarantier.

(149) De franske myndigheder har svaret, at:

(1) mængden af kapacitetsgarantier forbundet med ARENH-instrumentet er tilstrækkeligt lille sammenlignet med det samlede kapacitetsmarked, og den er derfor ikke i stand til at påvirke prisen på andre kapacitetsgarantier, og

(2) den aktuelle margen er stort set lig med 10 EUR/MWh, hvilket svarer til en kapacitetspris på 87 600 EUR/MW. Den offentligt fastsatte pris på kapaciteten blev henholdsvis fastsat til 20 000 EUR/MW/år, 40 000 EUR/MW/år og 60 000 EUR/MW/år for årene 2017, 2018-2019 og 2020, og ARENH er ikke et konkurrencedygtigt instrument på nuværende tidspunkt ([29]).

(150) De franske myndigheder forpligter sig imidlertid til i forbindelse med en fremtidig vurdering af, hvordan markedet fungerer, at undersøge muligheden for at »finansialisere« ARENH-instrumentets kapacitetsdel ([30]) for at undgå, at dette instrument forstyrrer den frie prisdannelse på kapacitetsmarkedet.

4.3.4. *Andre klagepunkter fremført af Kommissionen*

(151) I åbningsafgørelsens betragtning 182 anførte Kommissionen, at Frankrig skulle redegøre for, hvorfor nogle af forslagene til forbedring af mekanismen, som konkurrencemyndigheden havde fremsat i dens udtalelse nr. 12-A-09 af 12. april 2012, ikke var blevet taget i betragtning.

(152) De franske myndigheder har forklaret, at nogle af de foreslåede ændringer er taget i betragtning (dvs. at kræve, at producenterne skal give meddelelse om deres produktionsanlægs forventede rådighedskapacitet på grundlag af disse anlægs tidligere rådighedskapacitet og indførelsen af en mekanisme for grænseoverskridende kapaciteters eksplicitte deltagelse), og kun to forslag fra konkurrencemyndigheden er ikke taget betragtning:

1) fastsættelse af, at der ikke tildeles certifikater til anlæg, der er pålagt købsforpligtelse (vedvarende energi), for så vidt som tarifferne for tilbagekøb af elektricitet produceret af disse anlæg allerede dækker disse anlægs fulde udgifter, og

2) finansieringen af udbud vedrørende overgangsprojekter skal ikke afholdes af alternative leverandører.

(153) Vedrørende det første forslag, der ikke er taget i betragtning, har myndighederne forklaret, at de havde anvendt certificeringen af anlæg, der er pålagt købsforpligtelse, for at respektere kapacitetsmekanismens markedsdækkende (»market-wide«) karakter. Til gengæld er det for at undgå en eventuel kumulering af godtgørelser til anlæg, der er pålagt købsforpligtelse, blevet besluttet, at de forpligtede købere skal være ansvarlige for certificeringen af disse anlæg og indehavere af de tilhørende kapacitetsgarantier, idet indtægterne fra salget af kapaciteter trækkes fra de forpligtede køberes godtgørelse.

(154) Hvad angår det andet forslag, der ikke er taget i betragtning, har myndighederne forklaret, at det er blevet besluttet ikke at iværksætte udbud for overgangsprojekter; alternative leverandører skal derfor ikke afholde nogen udgifter. De skal dog alligevel afholde udgifter til denne foranstaltning i fremtiden, da den nuværende beskyttelsesforanstaltning bliver ophævet og erstattet med foranstaltningen med flerårige kontrakter efter udviklingen af dekretet.

4.4. **Proportionalitet**

4.4.1. *For høj ansættelse af forbruget*

4.4.1.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(155) Bemærkningerne fra tredjeparter til dette punkt er medtaget i punkt 4.3.3.1.

([29]) En margen mellem ARENH og markedsprisen på ca. 7 EUR/MWh ville resultere i en kapacitetspris på ca. 60 000 EUR/MW/år, dvs. den offentligt fastsatte pris (Padmin). Med en ARENH-pris på 42 EUR/MWh skulle energiprisen være 35 EUR/MWh eller derover, for at margenen mellem ARENH og markedsprisen kan udgøre et implicit loft på kapacitetsprisen. Men ifølge de franske myndigheder er terminspriserne frem til 2019 ikke i denne størrelsesorden.

([30]) »Finansialiseringen« af ARENH-instrumentets kapacitetsdel betyder, at kapacitetsprisen trækkes fra prisen på ARENH's energidel.

Frankrigs bemærkninger

(156) Frankrigs bemærkninger til dette punkt er gengivet i betragtning 139.

(157) Uanset disse bemærkninger foreslår de franske myndigheder at forpligte RTE til at hjælpe alternative leverandører med at beregne deres kapacitetsforpligtelse, jf. betragtning 140.

4.4.2. *Manglende gennemsigtighed i fastsættelsen af kapacitetsprisen*

4.4.2.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(158) Et stort flertal af respondenterne (13) beklager den manglende gennemsigtighed i underhåndstransaktioner, og navnlig transaktioner inden for en koncern, mens flere af dem mener, at de fleste transaktioner burde foregå på denne måde. En af respondenterne understregede på ny, at man med en centraliseret kapacitetsmekanisme kunne undgå denne type problemer.

(159) Den oprindelige operatør mener, at mekanismen i den nuværende form giver tilstrækkelige garantier til at sikre gennemsigtighed i handelen (herunder inden for en koncern), navnlig:

1) forpligtelsen til at have separate konti i registret over kapacitetsgarantier (en konto til kapacitetsoperatører og en konto til leverandører), og

2) forpligtelsen til gennemsigtighed over for CRE og sidstnævntes tilsyn med interne transaktioner.

4.4.2.2. Frankrigs bemærkninger

(160) De franske myndigheder nævner også de garantier, som den oprindelige operatør nævner (gengivet i betragtning 160). De præciserer desuden, at man, i betragtning af at leverandørerne er nødt til at tilpasse sig til udviklingen i deres kundegruppe, bør bevare muligheden for underhåndshandler mellem markedsaktørerne som supplement til periodiske auktioner. En kontinuerlig handelsmekanisme vil sikre denne fleksibilitet samt transaktionernes og prisernes gennemsigtighed og gøre det muligt at mindske den manglende symmetri i oplysningerne mellem markedsaktørerne. Det vil imidlertid være dyrt at deltage i en sådan mekanisme, især for forholdsvis små leverandører. De franske myndigheder foreslår derfor at bevare underhåndstransaktioner sammen med et officielt marked, hvor prisen på hver enkelt transaktion offentliggøres.

(161) De foreslår imidlertid også at fastsætte yderligere garantier for at øge gennemsigtigheden og repræsentativiteten i handelen med kapaciteter.

(162) Mekanismen fastsætter allerede, at priserne fra auktioner på den platform, der bliver oprettet af EPEX Spot, skal offentliggøres. For at sikre et gennemsigtighedsniveau, der svarer til gennemsigtigheden på en handelsplatform for underhåndstransaktioner, foreslår de franske myndigheder at give alle aktører adgang til et register over underhåndstransaktioner (som er anonymiserede), og derved sikre mængders og prisers gennemsigtighed og samtidig garantere operatørernes anonymitet. Interesserede parter kan således tage hensyn til disse oplysninger i deres købs- og salgsstrategi på de afholdte auktioner.

(163) Auktionerne bliver endvidere styrket. De franske myndigheder har forpligtet sig til at øge de afholdte auktioners likviditet ved at forhøje antallet af auktioner i løbet af de fire år forud for det første leveringsår til 15, dvs. en ny auktion i leveringsår AL–4, 4 i AL–3 og 4 i AL–2 samt 6 i AL–1 (i mekanismens oprindelige udgave havde de franske myndigheder kun fastsat 10 auktioner fordelt på de tre år forud for leveringsåret).

(164) De franske myndigheder forpligter sig desuden til i lovrammen at kræve, at bestemte kapacitetsleverandører skal tilbyde deres certifikater på markedet på grundlag af følgende plan:

1) AL–4: 25 % af det certificerede kapacitetsniveau

2) AL–3: det maksimale mellem 25 % af det certificerede kapacitetsniveau og 25 % af mængden af usolgte kapacitetscertifikater

3) AL–2: det maksimale mellem 25 % af det certificerede kapacitetsniveau og 50 % af mængden af usolgte kapacitetscertifikater

4) AL–1: det maksimale mellem 25 % af det certificerede kapacitetsniveau og 100 % af mængden af usolgte kapacitetscertifikater.

(165) Dette krav finder anvendelse på certificeringsområdeansvarlige med en kapacitetsmængde, der overstiger en tærskel på 3 GW.

4.4.3. *Udelukkelse af visse typer kapacitetsoperatører fra mekanismen*

(166) Bemærkningerne fra tredjeparter og de franske myndigheder vedrørende den potentielle forskelsbehandling af de forskellige typer udjævningskapaciteter er beskrevet i punkt 4.3.1.

(167) Bemærkningerne fra interesserede parter og de franske myndigheders forslag til løsning af problemet med udelukkelsen af især grænseoverskridende kapaciteter og nye investeringer er beskrevet i punkt 4.3.3.

4.4.4. *EDF's markedsstyrke*

4.4.4.1. Risiko for tilbageholdelse af kapaciteter

Bemærkninger fra interesserede parter

(168) Tre fjerdedele af de interesserede parter, der har reageret på åbningsafgørelsen, nævner specifikt risikoen for tilbageholdelse af kapaciteter i den franske mekanisme.

(169) En sammenslutning af franske erhvervskunder frygter, at EDF ikke har interesse i at påvirke referencemarkedsprisen i opadgående retning og sælge overskydende kapacitet efter leveringsåret, da:

1) den bøde, som EDF i et sådant tilfælde skal betale til afregning af forskelle, i vid udstrækning bliver udlignet af indtægterne fra en forholdsvis høj referencemarkedspris, og

2) referencemarkedsprisen bliver anvendt til at opkræve udgiften til kapaciteten hos langt den største del af forbrugerne og derfor bliver væltet over på sidstnævnte.

(170) En alternativ leverandør bemærkede, at ud over den omstændighed, at de afholdte auktioner sandsynligvis ikke bliver særlig repræsentative for handlerne inden for mekanismen (leverandørerne vil formentlig hellere indgå bilaterale transaktioner for at undgå kontantforudbetalinger), kan den omstændighed, at referencemarkedsprisen ikke tager højde for transaktioner, der er gennemført i og efter leveringsåret, medføre en yderligere svækkelse af den afskrækkende virkning af mekanismen til afregning af forskelle, og at indehavere af kapaciteter tilskyndes til at bruge tilbageholdelsesstrategier.

(171) For at give kapacitetsoperatører bedre tilskyndelse til ikke at tilbageholde kapaciteter foreslår denne alternative leverandør tre afhjælpende foranstaltninger:

1) at gennemgå grundlaget for referencemarkedsprisen

2) at styrke den afskrækkende virkning af mekanismen til afregning af forskelle, og

3) at ophæve beskyttelsesforanstaltningen (»fallback tender«), da denne kan tilskynde operatørerne til at anvende en tilbageholdelsesstrategi.

(172) Sammenslutningen af leverandører og alternative producenter, AFIEG, kritiserer løsningsmodellen med afbalancering af kapaciteter vederlagsfrit inden leveringsåret, da den efter deres mening giver mulighed for at lege med atomkraftværkernes rådighedskapacitet og derved skabe kunstige mangelsituationer eller overkapacitet.

Frankrigs bemærkninger

(173) I lyset af disse reaktioner fra markedsaktørerne på åbningsafgørelsen har de franske myndigheder givet udtryk for, at de er villige til at forbedre foranstaltningen for at begrænse enhver risiko for misbrug af markedsstyrke mest muligt.

(174) De forpligter sig især til at kræve, at kapacitetsoperatørerne på forhånd omhyggeligt skal certificere alle deres rådighedskapaciteter, og de har begrænset deres certificeringsmuligheder til en tunnel, der er fastsat omkring tidligere referenceværdier (jf. figur 9). Enhver afvigelse fra dette interval skal begrundes over for RTE og kontrolinstansen.

Figur 9

Illustration af certificeringstunnellen

Kilde: Brev fra de franske myndigheder af 9. september 2016.

(175) De franske myndigheder har desuden forpligtet sig til at revidere bestemmelserne om afbalancering med henblik på at tilskynde kapacitetsoperatørerne til at lade sig certificere optimalt. De foreslår, at enhver betydelig kumuleret afbalancering (der overstiger en tærskel på højst 1 GW; det præcise tærskelniveau skal fastsættes af myndighederne på grundlag af en tilbagemelding fra markedet, men den bliver under ingen omstændigheder højere end 1 GW), der gennemføres inden leveringsåret, skal udløse en sanktion. Sanktionen, der har til formål at afskrække kapacitetsoperatørerne fra at undercertificere eller overcertificere deres kapaciteter, forhøjes gradvist indtil tidspunktet for afregning af forskelle. Kapacitetsoperatørerne skal også opnå balance, når de får kendskab til en begivenhed, der medfører, at midler ikke er til rådighed (midlertidig lukning, endelig lukning, skader, der fører til en nedsættelse af rådighedskapaciteten i længere tid) i forhold til deres overslag over rådighedskapaciteten.

(176) De franske myndigheder foreslår også en ændring af mekanismen til afregning af forskelle med henblik på at afholde markedsaktørerne fra at fremlægge negative eller positive forskelle på det ene eller andet tidspunkt. Navnlig bliver tilskyndelseskoefficienten »k«, der anvendes på ubalancer, fordoblet og bliver forhøjet yderligere for negative ubalancer, der overstiger en maksimumstærskel på 1 GW, og den bliver endnu mindre fordelagtig for positive ubalancer der overstiger en maksimumstærskel på 1 GW (det præcise niveau for tærsklerne skal fastsættes af myndighederne på grundlag af en tilbagemelding fra markedet, men den bliver under ingen omstændigheder højere end 1 GW).

(177) Som svar på en indvending fra en alternativ leverandør, som mener, at beskyttelsesforanstaltningen kan tilskynde operatørerne til at anvende en tilbageholdelsesstrategi, har de franske myndigheder bekræftet, at denne foranstaltning bliver ophævet og erstattet med foranstaltningen med flerårige kontrakter (jf. betragtning 131-138 i denne afgørelse).

(178) Endelig foreslår de franske myndigheder som anført i betragtning 146-147 i denne afgørelse at forhøje den største mængde, for hvilken prisforskelle kan godtgøres, i tilfælde af en alvorlig trussel mod forsyningssikkerheden (dvs. en samlet negativ ubalance på over 2 GW). Det foreslås, at dette loft (den offentligt fastsatte pris eller Padmin) styrkes gradvist fra 20 000/MW EUR i 2017 til 40 000/MW EUR i 2018 og 2019 og endelig til 60 000/MW EUR i 2020. De franske myndigheder forpligter sig desuden for leveringsårene 2021 og de følgende år til at ajourføre den offentligt fastsatte pris årligt for at bringe den op på en værdi, der svarer til CONE, navnlig i forbindelse med udgifterne til et gasfyret kraftvarmeværk eller et gasfyret kraftværk med åben cyklus, som beregnet af elektricitetstransmissionssystemoperatøren og godkendt af kontrolinstansen.

4.4.5. *Risiko for tilbageholdelse af kapaciteter*

4.4.5.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(179) Fire respondenter er især bekymret over risikoen for tilbageholdelse af kapacitetsgarantier eller under alle omstændigheder en manglende likviditet på garantimarkedet.

(180) Sammenslutningen af leverandører og alternative producenter, AFIEG, bemærkede, at den mekanisme, som forpligter markedsaktører, der har overskydende garantier efter leveringsåret (men før afregningen af forskelle), til at sælge dette overskud på auktioner, ikke vil være tilstrækkelig til at forhindre tilbageholdelse af garantier *inden* leveringsåret (den periode, der tages højde for ved fastsættelsen af referencemarkedsprisen).

(181) Ud over forslagene om at øge incitamenterne til at opnå balance før leveringsåret (revision af grundlaget for referencemarkedsprisen og styrkelse af den afskrækkende virkning af mekanismen til afregning af forskelle) foreslår respondenterne to foranstaltninger for at forbedre adgangen til kapacitetsgarantier:

1) at forpligte EDF til at videresælge sine garantier på en eller anden måde (f.eks. ved hjælp af et »program for overdragelse af garantier« ved at lade det spille en rolle som »markedsforvalter«), eller

2) forbedre ARENH-instrumentet: a) ved at indføre et kapacitetsmæssigt ARENH. Til dette formål er det nødvendigt at opdele ARENH i to dele: en kapacitetsdel og en energidel; den enkelte leverandør kan frit tilmelde sig et hvilket som helst af de to dele eller de to dele samtidigt, og/eller b) ved at ændre mængden af de kapaciteter, der er indbygget i ARENH's energidel (1,15 garanteret af MW ARENH). I denne forbindelse har de franske myndigheder understreget, at leverandørerne har pligt til at gennemføre et offentligt salgstilbud for alle garantier, der overstiger deres interne behov. De mener, at dette bør gøre det muligt at undgå enhver eventuel tilbageholdelse af kapaciteter. Desuden bliver en del af den oprindelige operatørs kapacitetsgarantier automatisk overført til de alternative leverandører gennem ARENH, og kontrolinstansen fører fortsat tilsyn med ethvert misbrug af en potentiel markedsstyrke.

4.4.5.2. Frankrigs bemærkninger

(182) I lyset af disse bekymringer har de franske myndigheder forpligtet sig til at revidere mekanismen, således at kapacitetsoperatørerne forpligtes til at tilbyde visse minimumsmængder på hver auktionssession, der afholdes inden leveringsåret, jf. betragtning 165 og 166. Desuden vil der blive afholdt yderligere auktioner, jf. betragtning 164.

4.4.6. *Risiko for en prisklemme fra den dominerende oprindelige operatørs side*

4.4.6.1. Bemærkninger fra interesserede parter

(183) Under henvisning til en udtalelse fra konkurrencemyndigheden i 2012 frygter to respondenter krydssubsidiering mellem den oprindelige operatørs produktionsafdeling og markedsføringsafdeling (dvs. salg af kapacitetsgarantier til konkurrenter til en højere pris end den interne overdragelsespris mellem dennes produktionsafdeling og markedsføringsafdeling med deraf følgende udelukkelse af konkurrenter fra elforsyningsmarkedet). Denne krydssubsidiering kan efter deres mening medføre en »prisklemme« for en alternativ leverandør uden produktionsaktiver, da han vil være tvunget til at købe garantier på markedet for at opfylde sine kapacitetsforpligtelser.

4.4.6.2. Frankrigs bemærkninger

(184) Hvad angår muligheden for, at operatørerne fører en aggressiv prispolitik (prisklemme, underbudspriser), understregede de franske myndigheder, at en sådan konkurrencefordrejende praksis allerede er underlagt konkurrencemyndighedens kontrol og pålæggelse af sanktioner.

(185) For at gøre det lettere at opdage sådanne praksisser vil myndighederne imidlertid styrke reglerne ved at kræve, at vertikalt integrerede aktører skal meddele elektricitetsreguleringsudvalget den metode, de anvender til at tage højde for prisen på kapacitetsgarantier i deres tilbud.

(186) De vil også tydeligere angive i reglerne, at vertikalt integrerede aktører har pligt til at give meddelelse om en pris for enhver intern transaktion vedrørende kapacitetsgarantier. Et hul i lovgivningen, der gjorde det muligt vederlagsfrit at overføre garantier, bliver således lukket.

(187) Endelig har de franske myndigheder forpligtet sig til at give markedsaktører fuld adgang til registret over kapacitetsgarantier, i hvilket underhåndstransaktioner registreres, og samtidig garantere operatørerne af hver enkelt transaktion anonymitet.

4.5. **Forebyggelse af negative virkninger for konkurrencen og samhandelen**

4.5.1. *Hindringer for nye produktionskapaciteters adgang til markedet*

(188) Bemærkningerne fra tredjeparter og bemærkningerne fra og de korrigerende tiltag foreslået af de franske myndigheder vedrørende nye produktionskapaciteters deltagelse i den franske kapacitetsmekanisme er beskrevet i punkt 4.3.3.

(189) De franske myndigheder anførte i deres svar på åbningsafgørelsen af 17. december 2015, at den foreslåede mekanisme ikke nødvendigvis er indført for at generere nye omfattende investeringer, der øger den samlede produktionskapacitet, men snarere for at sikre, at de nødvendige kapaciteter er til rådighed, f.eks. for at kunne håndtere en vinterkuldebølge.

(190) De franske myndigheder har imidlertid erkendt, at mekanismen bør give nye produktionskapaciteter mulighed for at konkurrere med den eksisterende produktionskapacitet, samt at det er nødvendigt at råde over en mere stabil ramme for nye markedsaktører, som fremmer denne konkurrence. Der er foreslået to nye elementer for at løse dette problem:

1) Som beskrevet i betragtning 146-148, den gradvise forhøjelse med tiden af den offentligt fastsatte pris, som først stiger fra 20 000 EUR/MW for leveringsåret 2017 til 40 000 EUR/MW for leveringsårene 2018 og 2019 og endelig til 60 000 EUR/MW for leveringsåret 2020. De franske myndigheder vil fra leveringsåret (AL) 2021 årligt revidere denne offentligt fastsatte pris for at bringe den op på en værdi, der svarer til en ny markedsaktørs udgifter (CONE), navnlig til udgifterne til et gasfyret kraftvarmeværk (CCG) eller et gasfyret kraftværk med åben cyklus, som beregnet af elektricitetstransmissionssystemoperatøren og godkendt af kontrolinstansen; og

2) indførelse af en flerårig ordning med kontrakter for forskelle, der er specielle for nye produktionskapaciteter, jf. betragtning 131-138.

4.5.2. *Forskelsbehandling af implicitte og eksplicitte udjævningskapaciteter*

(191) Bemærkningerne fra tredjeparter og de franske myndigheder vedrørende dette punkt er uddybet i punkt 4.3.1.

4.5.3. *Udenlandske kapaciteters eksplicitte deltagelse*

(192) Bemærkningerne fra tredjeparter og bemærkningerne fra og de korrigerende tiltag foreslået af de franske myndigheder vedrørende udenlandske kapaciteters eksplicitte deltagelse er beskrevet i punkt 4.3.2.

(193) Som anført i betragtning 119-125 har de franske myndigheder som svar på Kommissionens og tredjeparters bekymringer foreslået en blandet model med tildeling af sammenkoblingsbilletter, som definitivt giver udenlandske produktionskapaciteter mulighed for at deltage. De mener, at denne tilgang er i overensstemmelse med de grundprincipper, som er omhandlet i bilag 2 til det arbejdsdokument, der er vedføjet som bilag til Kommissionens sektorundersøgelse af kapacitetsmekanismerne.

4.5.4. *Manglende informationssymmetri mellem den dominerende oprindelige operatør og dennes nuværende og potentielle konkurrenter*

4.5.4.1. Leverandørerne har svært ved i tide at forudse udviklingen af deres kundeporteføljе

Bemærkninger fra interesserede parter

(194) Bemærkningerne fra tredjeparter til dette punkt er medtaget i punkt 4.3.3.1.

Frankrigs bemærkninger

(195) Frankrigs bemærkninger til dette punkt er gengivet i betragtning 139.

(196) Som anført i betragtning 140 går det seneste forslag fra de franske myndigheder ud på at hjælpe leverandørerne med bedre at vurdere deres fremtidige kundeporteføljer og at indarbejde denne bistand udtrykkeligt i reglerne.

4.5.4.2. Manglende gennemsigtighed i fastsættelsen af kapacitetsprisen

Bemærkninger fra interesserede parter

(197) Bemærkningerne fra tredjeparter til dette punkt er gengivet i betragtning 159 og 160.

Frankrigs bemærkninger

(198) Som anført i punkt 4.4.2 går det seneste forslag til dette punkt ud på at bidrage til at give leverandørerne fleksibilitet ved at give mulighed for underhåndstransaktioner og samtidig sikre likviditet på auktionsplatformen samt gennemsigtighed i underhåndsauktioner.

5. VURDERING AF FORANSTALTNINGEN

5.1. Statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF

(199) Kommissionen fastslog allerede i åbningsafgørelsens betragtning 143, at mekanismen udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.

5.1.1. *Tilregnelse til staten og finansiering med statsmidler*

(200) Hvad angår spørgsmålet, om den franske kapacitetsmekanisme omfatter statsmidler, tildeler de franske myndigheder vederlagsfrit kapacitetsgarantier til kapacitetsoperatørerne. Samtidig skaber myndighederne et marked for disse certifikater ved at pålægge elleverandørerne en kvoteforpligtelse, hvis omfang afhænger af kundernes efterspørgsel i spidsbelastningsperioder. Dermed skabes der en efterspørgsel efter certifikaterne og en tilsvarende værdi. Desuden tildeler staten vederlagsfrit certifikaterne i stedet for at sælge dem til kapacitetsoperatørerne eller bortauktionere dem, hvilket betyder, at der gives afkald på statsmidler.

(201) Hverken de franske myndigheder eller tredjeparter har fremsat argumenter, der sætter spørgsmålstegn ved denne analyse.

(202) Kommissionen har derimod i mellemtiden vedtaget en afgørelse, der bekræfter, at et støttesystem med certifikater til anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder ([31]), udgør statsstøtte. Det skal bemærkes, at der i dette tilfælde ikke var garanteret en minimumspris for disse grønne certifikater.

(203) Det er desuden ikke korrekt at sondre mellem nærværende sag og sagen med rumænske grønne certifikater ved at anføre, at leverandørerne i den franske mekanisme kan vælge, om de vil videregive udgifterne til erhvervelse af kapacitetsgarantier til forbrugerne. I det mindste integrerer de regulerede salgstariffer obligatorisk prisen for kapacitetsgarantierne i medfør af artikel R 337-19 i dekret nr. 2015-1823 af 30. december 2015 om kodificering af energilovens lovdel. De franske myndigheder har desuden anført, at markedsprisen (den referencemarkedspris, der anvendes til afregning af forskelle) skal være et gennemsnit af de priser, der fremkommer af de forskellige afholdte auktioner (og kan derfor ikke tage højde for priserne fra underhåndstransaktioner), for at sikre referencemarkedsprisens replikabilitet. Referencemarkedsprisens replikabilitet betyder, at man kan gengive referencemarkedsprisen i leverandørers salgskontrakter over for deres kunder, og det er ifølge de franske myndigheder et ønske fra en stor del af aktørerne. Dette bekræfter, at næsten alle leverandører viderefakturerer udgifterne i forbindelse med køb af kapacitetsgarantier til deres kunder.

(204) Desuden fastsatte kapacitetsmekanismen i dens oprindelige form en »blokadeforanstaltning«, dvs. en udbudsprocedure, der tjente som en tilbagetrækningsløsning for de offentlige myndigheder, der kunne anvendes, hvis kapacitetsmarkedet, når der var behov for nye kapaciteter, ikke tilskyndede til at skabe nye kapaciteter. Denne mulighed for, at staten kan intervenere direkte i markedet, bekræfter yderligere, at kapacitetsmekanismen udgør statsstøtte.

(205) Endvidere må nogle ændringer, som Frankrig har foretaget i kapacitetsmekanismen som følge af bemærkninger fra interesserede parter vedrørende den tvivl, som Kommissionen har givet udtryk for i åbningsafgørelsen, i sig selv anses for statsstøtte. Det drejer sig om de flerårige kontrakter, ved hvilke staten garanterer kontrahenterne en vis kapacitetsmæssig indtægt i en periode på syv år. Staten spiller en afgørende rolle i denne mekanisme: Det er staten, der forpligter RTE til at indgå kontrakter med nye kapaciteter, når blot de er konkurrencedygtige, og disse kontrakter sikrer, at disse nye kapaciteter får en fast pris for deres kapacitet i syv år.

([31]) SA.37345 (2015/NN) — Polsk system med oprindelsescertifikater med henblik på at fremme vedvarende energi og begrænse byrderne som følge af energiintensive brugeres forpligtelse til certifikater vedrørende vedvarende energi.

5.1.2. *Selektiv fordel*

(206) Hvad angår argumentet fra EDF samt et selskab, der hovedsageligt er aktivt i Frankrig inden for engrossalg, om, at mekanismen udgør en forpligtelse til offentlig tjeneste, da kapacitetsgodtgørelsen er en modydelse til en tjeneste ydet af kapacitetsoperatørerne, mener Kommissionen, at dette argument allerede er blevet behandlet i åbningsafgørelsen. Det skal bemærkes, at Kommissionen har fastslået, at tjenesten hverken kan ydes eller udnyttes af markedet. De franske myndigheder har været nødt til at skabe et marked ved at pålægge de forskellige aktører på elektricitetsmarkedet rådighedsforpligtelse og forpligtelse til tilbageholdelse af kapacitetsgarantier, for at rådighedskapaciteten kan udnyttes. Kapacitetsoperatørerne får som følge af indførelsen af dette kapacitetsmarked midler, som de ellers ikke ville have fået, og opnår derved en fordel, som de ikke ville have opnået, hvis det marked, som myndighederne har skabt, ikke eksisterede.

(207) Derfor er det argument, som EDF og et andet vertikalt integreret elektricitetsselskab fremfører om, at kapacitetsmekanismen ikke giver kapacitetsoperatørerne nogen selektiv fordel, da alle aktører i mekanismen befinder sig i en identisk faktuel og juridisk situation og nyder godt af en fuldstændig ligebehandling, allerede behandlet i den nævnte åbningsafgørelse. Det skal bemærkes, at Kommissionen mener, at fordelen er selektiv, da der med mekanismen tildeles støtte til kapacitetsoperatører og ikke til andre økonomiske sektorer.

(208) Da Frankrig heller ikke har fremført nye argumenter, fastholder Kommissionen sin vurdering og sine konklusioner i åbningsafgørelsen (som denne afgørelse henviser til) om, at mekanismen giver kapacitetsoperatørerne en selektiv fordel.

5.1.3. *Påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne*

(209) De franske myndigheder har gentaget deres argumenter om, at kapacitetsmekanismen ikke vil påvirke elektricitetsmarkedet, og Kommissionen har taget dem i betragtning i åbningsafgørelsen. Det skal bemærkes, at Kommissionen havde fastslået, at mekanismen vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen, da de franske kapacitetsoperatører vil få en fordel, som deres udenlandske konkurrenter ikke kan få, da de ikke har ret til at deltage i kapaciteten på det franske marked.

(210) Det skal bemærkes, at et af de korrigerende tiltag, som Frankrig foreslår, går ud på, at de grænseoverskridende kapaciteter kan deltage i den franske mekanisme. Denne deltagelse er dog begrænset til Frankrigs sammenkoblingskapacitet (dvs. efter anvendelse af reduktionsfaktorer (*de-rating*)) med dets nabolande. Desuden er det ikke garanteret, at disse grænseoverskridende kapaciteter får samme godtgørelse som de franske kapaciteter for den ydede tjeneste på grund af de yderligere udgifter til deltagelse i den franske mekanisme i forbindelse med erhvervelse og tilbagekøb af sammenkoblingsbilletter.

(211) Det følger heraf, at Kommissionens vurdering og konklusion i åbningsafgørelsen (som denne afgørelse henviser til), der fastslår, at den fordel med hensyn til kapacitetsgodtgørelse, som franske kapacitetsoperatører tildeles, vil kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne og fordreje konkurrencen, fastholdes.

5.1.4. *Konklusion vedrørende spørgsmålet om statsstøtte*

(212) Af ovennævnte grunde fastholder Kommissionen, at den franske kapacitetsmekanisme udgør statsstøtte efter artikel 107, stk. 1, i TEUF.

5.2. **Støttens lovlighed**

(213) Ved at påbegynde den første certificering af kapacitetsleverandører den 1. april 2015 har de franske myndigheder indledt tildelingen af immaterielle aktiver til modtagerne. Kommissionen finder derfor, at de franske myndigheder i henhold til artikel 108, stk. 3, i TEUF har sat støtteforanstaltningen i kraft.

(214) De franske myndigheder har desuden ikke indstillet eventuelle kapacitetsgarantitransaktioner som følge af åbningsafgørelsen.

(215) Eftersom Kommission ikke havde truffet endelig afgørelse vedrørende foranstaltningen inden den dato, hvor de franske myndigheder satte mekanismen i kraft, har Frankrig handlet i strid med den forpligtelse, som artikel 108, stk. 3, i TEUF pålægger det.

5.3. **Forenelighed med det indre marked**

(216) For at vurdere, om en støtteforanstaltning kan anses for at være forenelig med det indre marked, undersøger Kommissionen generelt, om støtten er udformet på en sådan måde, at dens positive virkninger i forbindelse med gennemførelsen af et mål af fælles interesse opvejer de eventuelle negative virkninger for samhandelen og konkurrencen.

(217) Foranstaltningens hovedformål er at skabe elforsyningssikkerhed. Kommissionen har derfor vurderet støtteordningens forenelighed med det indre marked efter afsnit 3.9 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi 2014-2020, som vedrører støtte til at skabe tilstrækkelig produktionskapacitet.

(218) Kommissionens analyse i denne afgørelse omfatter kun de punkter, om hvilke Kommissionen gav udtryk for tvivl i åbningsafgørelsen.

5.3.1. *Mål af fælles interesse og nødvendighed*

5.3.1.1. Forsyningssikkerheden

(219) Som anført i åbningsafgørelsens betragtning 149 har Frankrig forklaret, at elspidsbelastningen i nogle år har været stigende (fra 79 590 MW i 2001 til 102 100 MW i 2012), mens den gennemsnitlige efterspørgsel efter elektricitet har været stabil. Dette skyldes angiveligt det franske elsystems varmefølsomhed på grund af en stor anvendelse af elektrisk opvarmning i beboelses- og erhvervsejendomme.

(220) Desuden er spidsbelastningsproduktionsanlæg (normalt gasfyrede kraftværker) ifølge Frankrig blevet mindre konkurrencedygtige i løbet af de seneste år af en række grunde (jf. betragtning 45). Til trods for dette er disse gasfyrede kraftværker, og særlig spidsbelastningsanlæg, nødvendige for at dække de ekstreme spidsbelastningsperioder, der er beskrevet i punkt 5.3.1.1. Disse spidsbelastningsperioders sjældne og uforudsigelige forekomst betyder, at markedsaktørerne afholder sig fra at investere i nye produktionskapaciteter.

(221) Af disse grunde, og som RTE's beregninger i betragtning 105 viser, risikerer man, at det franske udfaldskriterium på tre timer om året i gennemsnit ikke længere kan opfyldes i tilfælde af en kuldebølge (én gang hvert tiende år i Frankrig).

(222) Under henvisning til åbningsafgørelsens betragtning 154 har Frankrig påvist, at RTE's tilstrækkelighedsundersøgelser var nyere og mere detaljerede end de tidligere deterministiske undersøgelser fra REGRT-E. De tager f.eks. højde for visse eksisterende anlægs vanskelige situation og risikoen for, at de lukker (scenariet »lav varme«, jf. figur 3). Af disse grunde kan der være forskelle mellem de tidligere tilstrækkelighedsundersøgelser fra RTE og undersøgelserne fra REGRT-E.

(223) I denne forbindelse har Frankrig taget højde for konklusionerne i *Mid-Term Adequacy Forecast*, som blev offentliggjort i 2016 af REGRT-E, og som er den første udgave, der anvender en sandsynlighedsorienteret metode (jf. betragtning 100). I basistilfældet med år 2020 er det forventede udfald i Frankrig lidt lavere end det forsyningssikkerhedsmål, som de offentlige myndigheder har fastsat. Dette er dog ikke tilfældet i den undersøgelse, der er gennemført med GRARE, og som er baseret på det største antal Monte-Carlo-simuleringer (2 100), der vurderer det forventede udfald i Frankrig til 5-20 timer (P95). Det skal desuden bemærkes, at alle de gennemførte undersøgelser for året 2020 er baseret på følgende antagelser: i) at midlertidigt lukkede anlæg er til fuld rådighed, hvilket er en optimistisk antagelse ifølge REGRT-E, og ii) at den franske kapacitetsmekanisme er aktiv i årene 2017-2020. Det kan heraf konkluderes, at de nyeste undersøgelser fra REGRT-E ikke modsiger og endog bekræfter de franske myndigheders konklusioner vedrørende mekanismens behov.

(224) Undersøgelserne fra RTE tager også højde for de nyeste data om spidsbelastningen og dermed virkningen af alternative foranstaltninger, der træffes for at øge udjævningskapaciteterne (som Kommissionen har anmodet om i åbningsafgørelsens betragtning 163). De viser dog tydeligt, at det maksimale udfaldsniveau, der er fastsat i Frankrig, risikerer at blive overskredet i de kommende år uden statslig indgriben.

(225) Langt den største del af de interesserede parter er også enige i, at det er nødvendigt (samt at det haster med) at indføre en kapacitetsmekanisme i Frankrig. Nogle af dem har fremlagt deres finansieringsplaner for at påvise, at der er et *missing money*-problem i Frankrig i modsætning til det, som konkurrencemyndigheden vurderede i sin udtalelse fra 2012 (jf. åbningsafgørelsens betragtning 158).

(226) Det er rigtigt, at RTE's analyse af kapaciteternes tilstrækkelighed i prognosen fra 2015 var mere optimistisk end analysen fra 2014 (det år, hvor kapacitetsmekanismen blev sat i kraft), men Frankrig har forklaret, at denne forbedring skyldes signalet fra indførelsen af mekanismen (takket være indførelsen af mekanismen trak nogle anlæg deres beslutning om at lukke tilbage).

(227) Selv om Frankrig ikke bestrider, at der for tiden eksisterer en overkapacitet i Frankrig, udelukker dette dog ikke, at forsyningssikkerheden bliver truet i de kommende år, nærmere bestemt hvis mange produktionsanlæg med underskud bliver nødt til at lukke. RTE's undersøgelser bekræfter, at der er et *missing money*-problem og anfører, at denne risiko for lukning af anlæg er reel, hvilket desuden underbygges i betragtning 43, 44 og 46.

5.3.1.2. Vedrørende de andre klagepunkter fremført af Kommissionen

(228) Hvad angår forslaget om at anvende differentierede priser for anvendelse af net i forhold til sæson, ugedag og/eller tidspunkter på dagen, har Frankrig bekræftet, at »TURPE« allerede er sæsonbestemt.

(229) Frankrig har desuden givet en tilfredsstillende forklaring på de reduktionsfaktorer (*de-rating*), der anvendes på vedvarende energi, som Kommissionen har anmodet om i åbningsafgørelsens betragtning 153. De er optimistiske med hensyn til vedvarende energis bidrag til forsyningssikkerheden og giver derfor ikke længere anledning til bekymring for en undervurdering af rådighedskapaciteterne. Anlæg, der producerer elektricitet fra vedvarende energikilder, har under alle omstændigheder mulighed for at vælge den generelle ordning, som er baseret på kontrolleret selvcertificering.

5.3.1.3. Konklusion vedrørende målet af fælles interesse og foranstaltningens nødvendighed

(230) Af disse grunde mener Kommissionen, at mekanismen, som tjener målet om fælles interesse om at sikre elforsyningssikkerheden, er nødvendig i Frankrig. Denne er endvidere ikke i strid med det mål, der er fastsat i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, om gradvist at fjerne miljøskadelige tilskud ved at fremme efterspørgselsstyring (232), ved at øge sammenkoblingernes kapacitet (194), ved at inkludere bidraget fra vedvarende energi i mekanismen (230) og ved at give producenter med lav CO_2-emission en fortrinsstilling (137).

5.3.2. *Støttens egnethed*

5.3.2.1. Forskelsbehandling af de forskellige typer udjævningskapaciteter

(231) Frankrig bestrider ikke den differentierede behandling af de såkaldte eksplicitte og implicitte udjævningskapaciteter. Det mener tværtimod, at det er nødvendigt at have forskellige betingelser for at give de to typer udjævningskapacitet mulighed for at deltage i mekanismen på lige fod. Frankrig har været nødt til at finde en god balance mellem de to kapacitetstypers aktiverings- og rådighedsforpligtelser, uden at begrænse mulighederne for at deltage i kapacitetsmekanismen.

(232) Kommissionen er enig med Frankrig i, at det især hænger sammen, at det antal dage, som forpligtelsen til implicit udjævning vedrører (PP1-dage), er lavere end det antal dage, hvor en eksplicit udjævningsoperatør skal være til rådighed, idet den krævede modydelse for en implicit udjævning er højere (aktivering versus rådighedskapacitet).

(233) Kommissionen accepterer, at antallet af PP2-timer skal være målrettet for ikke at udelukke eksplicitte udjævningskapaciteter fra mekanismen eller for ikke at begrænse deres deltagelse mere end nødvendigt.

(234) Som anført i betragtning 111-115 har RTE gennemført en indgående undersøgelse for at fastlægge antallet af PP1- og PP2-timer med henblik på at basere denne dimensionering på den virkning, som udjævningskapaciteterne kan have på opfangningen af udfald. Det fremgår af undersøgelsen, at 94 % af udfaldstimerne kunne være opfanget i de 100 årlige timer med et større strømforbrug (derfor repræsenterer PP1-perioden de 100-150 timer med det største forbrug), og at 99 % af udfaldstimerne er inkluderet i de 300 timer med det største strømforbrug (derfor dækker PP2 100-300 timer ([32]) med det største strømforbrug).

(235) Desuden er argumentet fra nogle tredjeparter om, at eksplicitte udjævningskapaciteter kun skal aktiveres i perioder med kuldebølger (dvs. én gang hvert tiende år), efter vores mening ikke berettiget, da samtlige kapaciteter faktisk bliver aktiveret mindst én gang i hvert leveringsår i forbindelse med kontroltesten.

(236) Af disse grunde mener Kommissionen, at Frankrig har fundet en rimelig balance mellem udjævningskapaciteternes forskellige forpligtelser uden derved at begrænse deres deltagelse i mekanismen. Kommissionen noterer sig Frankrigs forslag om i fremtiden at vurdere forholdet mellem PP1 og PP2 og at revidere det, hvis det viser sig nødvendigt.

(237) Foranstaltningen er således tilstrækkelig fleksibel og giver de forskellige udjævningskapaciteter relevante og passende incitamenter, som der anmodes om i punkt 226 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi.

5.3.2.2. Udelukkelse af grænseoverskridende kapaciteter

(238) For at fjerne Kommissionens bekymring over dette punkt har de franske myndigheder foreslået en mekanisme, der giver grænseoverskridende produktions- og udjævningskapaciteter mulighed for at deltage »eksplicit« i den franske mekanisme. Dette forslag forudsætter, at der indgås samarbejdsaftaler med transmissionssystemoperatørerne i de nabolande, hvor de deltagende kapaciteter er etableret. For at undgå, at de grænseoverskridende kapaciteter deltager på en implicit måde, hvis der ikke indgås en sådan aftale, har de franske myndigheder foreslået at certificere de berørte sammenkoblinger, således at de kan deltage direkte i mekanismen ([33]).

(239) Den løsning, som Frankrig har foreslået, og som er beskrevet i denne afgørelses betragtning 119-124, er derfor i overensstemmelse med punkt 226 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi. Kommissionen understreger, at planlægningen af iværksættelsen af denne løsning, jf. betragtning 125, betragtes som en strengt nødvendig planlægning, og at Frankrig skal informere Kommissionen om de forskellige etaper af iværksættelsen af denne løsning.

5.3.2.3. Manglende signaler til nye investeringer

Mangel på langtidskontrakter

(240) Som følge af den bekymring, som Kommissionen har givet udtryk for vedrørende dette punkt i åbningsafgørelsen, har Frankrig foreslået en mekanisme, der giver nye kapaciteter mulighed for at deltage reelt i kapacitetsmekanismen som beskrevet i betragtning 131-138 i denne afgørelse. Denne mekanisme består i indgåelse af flerårige kontrakter med nye konkurrencedygtige kapaciteter.

(241) Kommissionen har allerede fastslået, at kontrakter med længere varighed kan være berettigede med henblik på at tiltrække nye investeringer, særlig nye markedsaktører, for at give dem lettere adgang til finansiering ([34]).

(242) Frankrig har forklaret, at formålet med en kontraktvarighed på syv år for nye investeringer er at sikre ca. 50 % af nye kapaciteters investeringsudgifter. Denne foranstaltning skal således bidrage til at reducere det udbytte, som initiativtagerne til og investorerne i disse investeringsprojekter kræver, og den fremmer ekstern finansiering af dem. Det skal desuden bemærkes, at kontraktens varighed er kortere end den periode på 20 år, der anvendes til

([32]) Inden for intervallet på 100-300 timer har de franske myndigheder anvendt tallet 250 timer af de grunde, der er anført i betragtning 114.
([33]) Jf. fodnote 24.
([34]) Kommissionens afgørelse C(2014) 5083 final af 23. juli 2014, SA.35980 — GB capacity mechanism, betragtning 129 og 139.

Landivisiau-projektet i Storbritannien og 15 år i den britiske kapacitetsmekanisme. Selv om det er svært at fastsætte en god og passende reference for varigheden af kapacitetskontrakterne, skal det bemærkes, at kortere varigheder indebærer den fordel, at markedet får en større manøvremargen på længere sigt, og at man undgår en fastlåsning i valget af teknologier (*lock-in effect*).

(243) Kommissionen mener, at Frankrig har skabt en god balance mellem fordelene og ulemperne ved de forskellige mulige varigheder af kontrakterne, og at den valgte varighed sikrer en tilfredsstillende beskyttelse af langsigtede investeringer, samtidig med at man undgår risikoen for »fastlåsning« af teknologier, som kunne være et resultat af længere varigheder.

Leverandørerne har svært ved i tide at forudse udviklingen af deres kundeportefølje

(244) Kommissionen gav i åbningsafgørelsen udtryk for bekymring vedrørende leverandørernes, og især nye markedsaktørers, mulighed for nøjagtigt og i tide at forudse udviklingen af deres kundeportefølje og således give markedet et pålideligt prissignal vedrørende systemets kapacitetsbehov.

(245) Denne bekymring, som bekræftes af flere tredjeparter, blev rejst på tre niveauer. Frankrig har for det første foreslået at forpligte RTE til at hjælpe alternative leverandører med bedre at fastsætte det endelige niveau for deres kapacitetsforpligtelse. For det andet giver mekanismen mulighed for en øget gennemsigtighed og likviditet på certifikatmarkedet. For det tredje giver mekanismen mulighed for en justering af små leverandørers certifikatportefølje med henblik på at opnå balance i disse porteføljer både i leveringsåret, men også efterfølgende.

(246) Dette tiltag vil hjælpe alternative leverandører med bedre at vurdere deres præcise kapacitetsgarantiforpligtelser på forhånd. Ved at hjælpe leverandørerne med bedre at vurdere deres kapacitetsbehov sikrer dette tiltag en kapacitetspris, som er mere præcis, og som om nødvendigt tilskynder til at investere i nye kapaciteter.

Potentiel mangel på incitamenter til, at aktørerne opnår balance inden leveringsåret (AL)

(247) Som følge af Kommissionens forbehold vedrørende de potentielt utilstrækkelige incitamenter til aktørerne til at opnå balance inden leveringsåret (AL) har de franske myndigheder foreslået, at enhver betydelig kumulativ afbalancering, der gennemføres før leveringsåret, udløser en sanktion. Desuden foreslår myndighederne at fordoble tilskyndelseskoefficienten »k«, der anvendes på ubalancer, og at forhøje bøden for afregning af forskelle yderligere (over for en markedstransaktion) for ubalancer, der overstiger en tærskel på højst 1 GW (jf. betragtning 141 og 143). Dertil kommer den tidligere regel om, at fra leveringsårets start sker enhver afbalancering mod betaling.

(248) De tiltag, som Frankrig foreslår, har et fælles mål, som er at tilskynde mekanismens aktører til at opnå balance inden leveringsårets start og under alle omstændigheder inden afregningen af forskelle. Dette vil tilskynde aktørerne til at gennemføre langt størstedelen af de nødvendige transaktioner inden leveringsåret og vil desuden øge referencemarkedsprisens repræsentativitet (anvendes til afregning af forskelle og til viderefakturering til forbrugerne). Prissignalet fra handel med kapacitetsgarantier vil efter vores mening være mere repræsentativt og pålideligt, og mekanismen vil få større troværdighed med henblik på at tilskynde til nye investeringer, når der er behov for det.

Loftet over prisen for afregninger af forskelle afspejler ikke CONE

(249) Som reaktion på kritikken fra Kommissionen om, at loftet over prisen for afregninger af forskelle ikke afspejler CONE, har de franske myndigheder forpligtet sig til gradvist at forhøje den offentligt fastsatte pris (jf. betragtning 146 og 147), for endelig fra leveringsåret 2021 at bringe den op på en værdi, der svarer til en ny markedsaktørs udgifter (CONE).

(250) Dette tiltag er i overensstemmelse med markedsefterspørgslen og Kommissionens anmodninger om at tilpasse det indirekte loft på kapacitetspriserne, som er den offentligt fastsatte pris, til en ny markedsaktørs udgifter. Der kan således, når der er behov for det, gennemføres nye investeringer.

(251) De franske myndigheder har desuden forsikret Kommissionen om, at margenen mellem ARENH og markedsprisen på elektricitet ikke udgør et implicit loft på kapacitetsprisen (jf. betragtning 149-151). De har nærmere bestemt forklaret, at mængden af kapacitetsgarantier forbundet med ARENH-instrumentet er tilstrækkeligt lille sammenlignet med det samlede kapacitetsmarked, og den er derfor ikke i stand til at påvirke prisen på andre kapacitetsgarantier, Den nuværende margen betyder desuden, at ARENH ikke er et konkurrencedygtigt instrument på nuværende tidspunkt. Kommissionen noterer sig dog, at de franske myndigheder i forbindelse med en fremtidig vurdering af mekanismen vil undersøge muligheden for at »finansialisere« ARENH-instrumentets kapacitetsdel for at undgå, at dette instrument i givet fald forstyrrer den frie prisdannelse på kapacitetsmarkedet.

Konklusion vedrørende signaler til nye investeringer

(252) De forskellige tiltag, som Frankrig har foreslået for at skabe bedre incitamenter til nye investeringer, er i overensstemmelse med punkt 226 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi. Frankrig iværksætter navnlig foranstaltninger for at sikre grænseoverskridende kapaciteters deltagelse og for at skabe incitamenter til nye investeringer, hvilket sikrer, at en lang række potentielle kapacitetsoperatører får adgang til mekanismen.

5.3.2.4. Andre klagepunkter fremført af Kommissionen

(253) De franske myndigheder har til Kommissionens tilfredshed uddybet grundene til, at de havde bibeholdt de forskellige forslag til forbedring af mekanismen fra konkurrencemyndigheden.

5.3.2.5. Konklusion vedrørende foranstaltningens egnethed

(254) Det følger af ovenstående betragtninger, at foranstaltningen er egnet til at opfylde det fastsatte mål af fælles interesse.

5.3.3. *Tilskyndelsesvirkning*

(255) Kommissionen fastslog allerede i åbningsafgørelsens betragtning 184, at mekanismen kunne have den krævede tilskyndelsesvirkning. Den fastholder denne konklusion.

5.3.4. *Proportionalitet*

5.3.4.1. For høj ansættelse af forbruget

(256) Kommissionen påviste allerede i åbningsafgørelsen en risiko for, at leverandørerne ansætter forbruget for højt, især hvis leverandørernes individuelle kapacitetsforpligtelser ikke er tilstrækkeligt klare.

(257) Det følger af Kommissionens bemærkninger i betragtning 245-247, at de franske myndigheder har fastsat foranstaltninger, der skal hjælpe leverandørerne med at foretage en bedre beregning af deres kapacitetsforpligtelser.

(258) Dette tiltag imødekommer de klagepunkter, som Kommissionen har fremført i åbningsafgørelsen

5.3.4.2. Manglende gennemsigtighed i fastsættelsen af kapacitetsprisen

(259) I den oprindelige udgave af kapacitetsmekanismen havde de forskellige aktører et dårligt overblik over underhåndstransaktioner, da de var afhængige af CRE's regelmæssige offentliggørelse af oplysninger om de udvekslede mængder kapacitetsgarantier og de gennemsnitlige transaktionspriser. For at forhindre misbrug og utilstrækkelig gennemsigtighed forpligtede de franske myndigheder vertikalt integrerede aktører til at have separate konti i registret over kapacitetsgarantier (en konto til kapacitetsoperatører og en konto til leverandører).

(260) Som følge af Kommissionens bekymring for, at de handelsaftaler, der indgås under mekanismen, ikke er tilstrækkelig gennemsigtige, har Frankrig foreslået tiltag med henblik på at forbedre gennemsigtigheden i alle handler og for alle aktører. For det første foreslår de franske myndigheder at give alle aktører adgang til et register over underhåndstransaktioner (som er anonymiserede), og derved sikre mængders og prisers gennemsigtighed og samtidig garantere operatørernes anonymitet (jf. betragtning 163). For det andet foreslår de at styrke de afholdte auktioner ved at forhøje antallet af auktioner i løbet af de fire år forud for det første leveringsår til 15, og ved at kræve, at bestemte kapacitetsleverandører (de certificeringsområdeansvarlige > 3 GW) skal tilbyde deres certifikater på markedet på grundlag af en detaljeret plan (jf. betragtning 164 og 165).

(261) Den tilgang, som de franske myndigheder foreslår, giver leverandørerne en vis fleksibilitet ved at give mulighed for underhåndstransaktioner og samtidig sikre en vis gennemsigtighed i disse transaktioner.

(262) Fri adgang til transaktionsregistret (anonymiseret) gør det muligt at sikre gennemsigtighed i underhåndsaftaler og sikre, at der er symmetri mellem oplysningerne mellem den dominerende operatør — som er den primære sælger — og dennes konkurrenter. Den giver ligeledes aktørerne mulighed for at tage højde for priserne i underhåndsaftaler i udformningen af deres tilbud på spotmarkedet og derved sikre en bedre sammenhæng mellem de to markeder. Den styrker også kontrolinstansens kontrol ved straks at afsløre en operatørs forsøg på prismanipulation, hvis sidstnævnte har udvist en helt anderledes adfærd på det officielle marked end i forbindelse med underhåndsaftaler.

(263) Desuden bør styrkelsen af officielle auktioner sikre en tilstrækkelig likviditet på disse auktioner og derved styrke referencemarkedsprisens repræsentativitet (den kapacitetspris, der anvendes af de fleste leverandører til deres salg og ligeledes som referenceværdi for mekanismen til afregning af forskelle).

(264) Dette tiltag giver mulighed for at forebygge risikoen for, at de største kapacitetsoperatører foretager en »økonomisk tilbageholdelse« af kapacitetsgarantier, for at fremme gennemsigtigheden på markedet, øge det officielle markeds likviditet og lette kontrolinstansens markedstilsyn.

(265) Indførelsen af et »dobbelt krav« for årene AL−3, AL−2 og AL−1, mindsker risikoen for, at de integrerede aktører manipulerer markedet. Sidstnævnte kunne kunstigt mindske antallet af deres usolgte certifikater ved at gennemføre interne overdragelser. Ved at indføre et krav vedrørende den certificerede kapacitet sikrer de franske myndigheder, at de integrerede aktører — selv om de foretager interne overdragelser — forpligtes til at garantere en vis likviditet på det officielle spotmarked.

(266) Med valget om at fastsætte kravet til den certificerede kapacitet til 25 % kan det sikres, at de integrerede aktører — og især den dominerende operatør — tilbyder alle en del af deres certifikater på det officielle spotmarked og ikke kan unddrage sig denne betingelse gennem deres interne overdragelser. Dette tiltag svarer til en løsning af typen *market-making*.

(267) Anvendelsen af en tærskel (i GW) på kravet om at tilbyde visse mængder kapacitetsgarantier på officielle auktioner betyder, at det er de største aktører, og især den oprindelige operatør, der påtager sig rollen som »*market maker*« i mekanismen og til enhver tid sikrer likviditeten på auktioner.

(268) Ved at sikre markedslikviditeten har de franske myndigheder reageret på det klagepunkt, som Kommissionen fremførte i åbningsafgørelsens betragtning 200.

(269) De franske myndigheder har generelt med disse tiltag reageret på de bekymringer, som Kommissionen fremførte i åbningsafgørelsen, vedrørende prisfastsættelsesmekanismens manglende gennemsigtighed.

5.3.4.3. Udelukkelse af visse typer kapacitetsoperatører fra mekanismen

(270) Kommissionen anførte i åbningsafgørelsen, at risikoen for udelukkelse af visse aktører fra mekanismen såsom visse udjævningskapaciteter (på grund af en potentiel forskelsbehandling af dem), udenlandske kapaciteter eller nye produktionskapaciteter kunne indebære en overkompensation af de aktører, der kan deltage i mekanismen, på grund af et mindre konkurrencemæssigt pres.

(271) Som anført i henholdsvis punkt 5.3.2.1, 5.3.2.2 og 5.3.2.3 har de franske myndigheder forpligtet sig til at træffe passende foranstaltninger for at sikre, at de ovennævnte aktører reelt kan deltage i mekanismen. Dette vil sikre konkurrencen inden for mekanismen og bør føre til en kapacitetspris, der udelukker overkompensation.

(272) For at være i overensstemmelse med retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi skal de foreslåede mekanismer for grænseoverskridende kapaciteters deltagelse og for indgåelse af flerårige kontrakter med nye produktionskapaciteter være proportionelle.

(273) Mekanismen for optagelse af grænseoverskridende kapaciteter er beskrevet i betragtning 119-124 i denne afgørelse. Når de udenlandske kapaciteter har fået sammenkoblingsbilletter, deltager de direkte i det franske kapacitetsgarantimarked på en sådan måde, at hvis dette marked ikke anses for at medføre overkompensation, gælder det samme for udenlandske kapaciteters salg af garantier. Inden for den mekanisme, der er indført for at give udenlandske kapaciteter mulighed for at deltage, kan sammenkoblingskapaciteter også nyde godt af en vis godtgørelse ved salg af sammenkoblingsbilletter. Da det kan antages, at deltagelsen i disse auktioner bliver meget stor (al udjævnings- og produktionskapacitet i nabomedlemsstaten kan deltage), særlig i betragtning af omfanget af billetter, som kan forventes tilbudt på auktioner, kan man gå ud fra, at disse auktioner ikke vil medføre nogen overkompensation. Denne mekanisme er derfor passende.

(274) Den mekanisme, som de franske myndigheder foreslår for at give nye kapaciteter mulighed for at deltage i det franske kapacitetsmarked er beskrevet i betragtning 131-138 i denne afgørelse. Hvad angår denne mekanismes proportionalitet, udelukker den efter Kommissionens mening enhver overkompensation til fordel for nye kapaciteter. Sidstnævntes tilbud bør navnlig under alle omstændigheder være lavere end den oprindelige referencepris, som svarer til den gennemsnitlige pris som følge af forskellige konkurrenceprocesser (det foreslås, at den beregnes som den vægtede pris på den kapacitet, som er et resultat af den officielle auktion i AL–4, men også igangværende auktioner i AL–2 og AL–1). Den omstændighed, at leverandører af nye kapaciteter ikke kender den nøjagtige oprindelige referencepris på det tidspunkt, hvor de afgiver deres tilbud, bør sikre, at disse tilbud bliver så lave som muligt for at kunne være konkurrencedygtige. Eftersom deltagerne ikke ved, om der allerede er afgivet andre tilbud for nye kapaciteter på tidspunktet for afgivelsen af deres egne tilbud, tilskynder de mængdemæssige begrænsninger for nye kapaciteter derfor de bydende til at foreslå den lavest mulige pris for deres investeringer. Af disse grunde er Kommissionen af den opfattelse, at der ikke er nogen risiko for overkompensation i forbindelse med nye investeringer. Denne mekanisme er derfor passende.

5.3.4.4. EDF's markedsstyrke

(275) Som anført i betragtning 64, punkt 4, var Kommissionens bekymring for, at EDF let kunne manipulere kapacitetspriserne til egen fordel, baseret på tre mere specifikke risici ved mekanismen (hvoraf nogle kunne konkretiseres af alle aktører):

1) en risiko for tilbageholdelse af kapaciteter

2) en risiko for tilbageholdelse af kapacitetsgarantier, og

3) en risiko for en prisklemme.

Risiko for tilbageholdelse af kapaciteter

(276) Frankrig har foreslået tre kategorier ændringer til mekanismen for at mindske risikoen for tilbageholdelse af kapaciteter mest muligt:

1) ved at kræve, at kapacitetsoperatørerne certificerer deres rådighedskapaciteter i en tunnel, der er fastsat omkring tidligere referenceværdier

2) ved at forpligte til at opnå balance inden for en kort frist, som er fastsat i reglerne, i forbindelse med vigtige begivenheder (f.eks. (midlertidig lukning, endelig lukning, skader, der fører til en nedsættelse af rådighedskapaciteten i længere tid osv.) og ved at godtgøre enhver betydelig kumulativ afbalancering, der overstiger en vis tærskel (højst 1 GW) inden leveringsåret, og

3) ændre mekanismen til afregning af forskelle: tilskyndelseskoefficienten »k« bliver fordoblet og forhøjet yderligere for negative ubalancer, der overstiger en maksimumstærskel på 1 GW, og den bliver endnu mindre fordelagtig for positive ubalancer, der overstiger en maksimumstærskel på 1 GW. Desuden bliver Padmin forhøjet gradvist fra 20 000/MW EUR i 2017 til 40 000/MW EUR i 2018 og 2019, til 60 000/MW EUR i 2020 for endelig at ajourføre den årligt for at bringe den op på en værdi, der svarer til CONE.

(277) Det første tiltag giver mulighed for at sikre, at kapacitetsoperatører med en stor kapacitetsportefølje ikke bliver i stand til inden for »certificeringstunnelen« at manipulere markedet. Dette tiltag giver desuden de regulerende myndigheder bedre mulighed for at udpege mistænkelig adfærd i forhold til de gældende bestemmelser.

(278) Det andet tiltag skal styrke de incitamenter, der sendes til markedsaktørerne om inden for »certificeringstunnelen« at give den bedste vurdering af deres anlægs rådighedskapacitetsniveau. Hvad angår den foranstaltning, der betyder, at der skal betales for betydelige afbalanceringer inden leveringsåret, har de franske myndigheder foreslået at gøre denne foranstaltning asymmetrisk og anvende afbalanceringer, som godtgøres, til udvikling af certificeringsniveauerne på aktører, der har gennemført en betydelig mængde afbalanceringer. Begrundelsen er, at anvendelsen af denne foranstaltning på alle aktører kunne udgøre en konkurrencehindring, da den rent faktisk ville være mere belastende for aktører, der råder over en lav kapacitetsmængde, i forhold til en dominerende operatør, der kan forøge sine forskelle. Med indførelsen af en sådan tærskel (niveauet skal fastsættes, men højst 1 GW) kan man i) bevare den nuværende foranstaltnings fleksibilitet for de fleste aktører, men samtidig ii) fjerne muligheden for aktører, der råder over en stor kapacitetsportefølje, for at manipulere markedet ved at gennemføre et antal »små« afbalanceringer.

(279) Det tredje tiltag skal styrke incitamenterne til alle markedsaktører til at handle med deres certifikater på kapacitetsmarkedet, til at bidrage til dannelsen af en referencemarkedspris, der reelt afspejler kapacitetens værdi, og ikke kan foretage arbitrage mellem en handel på markedet og en *sourcing* inden for mekanismen til afregning af forskelle.

(280) Kommissionen mener, at alle disse tiltag gør det muligt i det mindste at reducere risikoen for tilbageholdelse af kapaciteter mest muligt, selv om den ikke kan udelukkes fuldstændigt. De franske regulerende myndigheders kontrol af markedet supplerer naturligvis disse incitamenter, der er integreret i mekanismen.

Risiko for tilbageholdelse af kapaciteter

(281) For at forebygge risikoen for tilbageholdelse af garantier har de franske myndigheder forpligtet sig til at øge antallet af auktioner, der afholdes inden leveringsåret, og til at forpligte kapacitetsoperatørerne til at tilbyde visse minimumsgarantimængder på hver auktionssession.

(282) Disse tiltag bliver tilføjet til de tiltag, der allerede er indført, såsom leverandørernes mulighed for at opnå kapacitetsgarantier ved at anvende ARENH-instrumentet. I denne forbindelse har de franske myndigheder foreslået at undersøge muligheden for at »finansialisere« ARENH-instrumentets kapacitetsdel i forbindelse med en fremtidig vurdering af markedets funktion for at undgå, at dette instrument forstyrrer den frie prisdannelse på kapacitetsmarkedet. Dette tiltag er delvist i overensstemmelse med forslagene fra nogle interesserede parter om at revidere ARENH, jf. betragtning 182 i denne afgørelse.

(283) Alle disse tiltag fra de franske myndigheder bør bidrage til at reducere de store kapacitetsoperatørers, og især den oprindelige operatørs, evne til og interesse i at tilbageholde kapacitetsgarantier. Desuden vil likviditeten på garantiauktioner dermed være sikret.

(284) Kommissionen mener derfor, at disse forpligtelser udgør en række tiltag, der står i et rimeligt forhold til de likviditetsmæssige spørgsmål, som Kommissionen rejste i åbningsafgørelsen.

Risiko for en prisklemme fra den dominerende etablerede operatørs side

(285) Kommissionen rejste i åbningsafgørelsens betragtning 194 spørgsmålet om risikoen for krydssubsidiering mellem den oprindelige operatørs produktionsafdeling og markedsføringsafdeling (dvs. salg af kapacitetsgarantier til konkurrenter til en højere pris end den interne overdragelsespris mellem dennes produktionsafdeling og markedsføringsafdeling med deraf følgende udelukkelse af konkurrenter fra elforsyningsmarkedet).

(286) For at gøre det lettere at opdage sådanne praksisser og afhjælpe dem vil de franske myndigheder dels lukke et hul i den gældende lovgivning, der gjorde det muligt vederlagsfrit at overføre garantier. Som følge af denne lovændring får leverandørerne ikke længere mulighed for at overføre kapacitetsgarantier vederlagsfrit fra deres produktionsafdeling til deres markedsføringsafdeling. Lovgivningen skal fastsætte, at en integreret operatørs

interne overdragelser gennemføres til en pris, der er repræsentativ for priser fra officielle markedssessioner. Hvis prisen fra en eller flere sessioner på det officielle marked ikke kendes på datoen for den interne overdragelse, kan de integrerede operatører vælge at give meddelelse om en pris, der er reguleret i forhold til prisen på officielle markedssessioner. En integreret operatør kan f.eks. give meddelelse om, at en intern overdragelse svarer til referencemarkedsprisen, inden elektricitetsreguleringsudvalget officielt har fastsat dens nøjagtige værdi.

(287) Dels får markedsaktørerne fuld adgang til registret over kapacitetsgarantitransaktioner. Markedet får på denne måde kontrol med underhåndsoverførsler, eftersom disse overførsler (anonyme) offentliggøres. Som anført i betragtning 263 sikrer denne foranstaltning underhåndsaftalers gennemsigtighed.

(288) De franske myndigheder har således imødekommet de klagepunkter, som Kommissionen har fremført vedrørende risikoen for en prisklemme fra den oprindelige operatørs side.

5.3.4.5. Konklusion vedrørende foranstaltningens proportionalitet

(289) I betragtning af de forskellige tiltag, som Frankrig har foreslået, er Kommissionen af den opfattelse, at den reviderede mekanisme står i et rimeligt forhold til det tilstræbte mål.

5.3.5. *Forebyggelse af negative virkninger for konkurrencen og samhandelen*

5.3.5.1. Hindringer for nye produktionskapaciteters adgang til markedet

(290) For at løse de nye produktionskapaciteters problemer med at deltage i mekanismen, som anført af Kommissionen i åbningsafgørelsen, har de franske myndigheder forpligtet sig til at ændre mekanismen som følger:

1) indførelse af en flerårig ordning med kontrakter for forskelle, der er specielle for nye produktionskapaciteter, jf. betragtning 131-138

2) gradvis forhøjelse med tiden af den offentligt fastsatte pris for til sidst at bringe den op på en pris, der svarer til CONE, jf. betragtning 146-148.

(291) Disse tiltag betyder, at hindringerne for nye produktionskapaciteters adgang til markedet fjernes.

5.3.5.2. Forskelsbehandling af implicitte og eksplicitte udjævningskapaciteter

(292) Som anført i betragtning 237 mener Kommissionen, at Frankrig har fundet en rimelig balance mellem udjævningskapaciteternes forskellige forpligtelser uden derved at begrænse deres deltagelse i mekanismen. Selv om de to typer udjævningskapaciteter ikke deltager på lige fod i mekanismen, er Kommissionen af den opfattelse, at denne differentiering er nødvendig for at muliggøre en optimal deltagelse af de to typer udjævningskapaciteter.

5.3.5.3. Udenlandske kapaciteters eksplicitte deltagelse

(293) Som anført i betragtning 119-125 har de franske myndigheder som svar på Kommissionens og tredjeparters bekymringer foreslået en blandet model med tildeling af sammenkoblingsbilletter, som definitivt giver udenlandske produktionskapaciteter mulighed for at deltage.

(294) Som anført i betragtning 239 har de franske myndigheder foreslået et passende tiltag, der giver grænseoverskridende kapaciteter mulighed for at deltage eksplicit i mekanismen. Dette klagepunkt fremført af Kommissionen er derfor afhjulpet.

(295) Den løsning på grænseoverskridende kapaciteters eksplicitte deltagelse, som Frankrig har valgt, giver desuden mulighed for at godtgøre sammenkoblingerne, hvis dette aktiv er knapt. Den valgte løsning afhjælper derfor risikoen for at bringe sammenkoblingen af de markeder, som Kommissionen har identificeret i åbningsafgørelsens betragtning 206 ([35]), i fare.

5.3.5.4. Manglende informationssymmetri mellem den dominerende oprindelige operatør og dennes nuværende og potentielle konkurrenter

(296) Som anført i betragtning 245-247 og punkt 5.3.4.1 har Kommissionen identificeret en risiko for, at alternative leverandører, og især nye markedsaktører, kunne få problemer med at vurdere deres individuelle kapacitetsforpligtelser. Det følger af Kommissionens bemærkninger i de nævnte betragtninger, at de franske myndigheder har fastsat passende foranstaltninger, der skal hjælpe leverandørerne med at foretage en bedre beregning af deres kapacitetsforpligtelser.

(297) I den oprindelige udgave af kapacitetsmekanismen havde de forskellige aktører desuden et dårligt overblik over underhåndstransaktioner, hvilket betød, at de ikke havde fuldt overblik over kapacitetsprisen. Frankrig har foreslået tiltag for at forbedre gennemsigtigheden i alle handler for alle aktører, jf. punkt 5.3.4.2. Disse foranstaltninger omfatter at give alle aktører adgang til et register over underhåndstransaktioner (som er anonymiserede) og at styrke de afholdte auktioner.

(298) Alle disse tiltag betyder, at aktørerne, bortset fra den oprindelige operatør, får et bedre overblik både over deres kapacitetsforpligtelser og over mængderne og handelspriserne. Disse foranstaltninger forbedrer i vid udstrækning mekanismens gennemsigtighed og skaber balance i den manglende symmetri i oplysningerne til fordel for den oprindelige operatør, som vil være den største aktør både ved siden af kapacitetsoperatører og leverandører.

5.3.5.5. Fortrinsstilling til producenter med lav CO2-emission

(299) Kommissionen noterer sig, at de franske myndigheder for nye kapaciteter agter at indføre miljøkriterier, der giver en fortrinsstilling til producenter med lav CO_2-emission (jf. betragtning 137).

(300) Disse bestemmelser overholder retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi ([36]), der understreger, at det er nødvendigt, at sådanne foranstaltninger giver producenter med lav CO_2-emission en fortrinsstilling til tilsvarende tekniske og økonomiske parametre.

5.3.5.6. Konklusion vedrørende potentielle forvridninger af markedet og samhandelen inden for EU

(301) Af ovennævnte grunde fastslår Kommissionen, at mekanismen ikke længere risikerer at forvride konkurrencen og/eller samhandelen inden for EU unødigt.

5.3.5.7. Tidsmæssig begrænsning

(302) Da den franske mekanisme er den første decentraliserede kapacitetsmekanisme, som Kommissionen har godkendt under ordningen med retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi, og da mekanismens nødvendighed i høj grad afhænger af udviklingen af energimarkedet, som er et marked, der stadig er under udvikling i forbindelse med liberaliseringen af markedet, mener Kommissionen, at godkendelsen af mekanismen skal begrænses tidsmæssigt. Kommissionen er af den opfattelse, at en varighed på ti år er rimelig og i overensstemmelse med tidligere afgørelser ([37]).

6. **KONKLUSION**

(303) Kommissionen fastslår, at Den Franske Republik på ulovlig vis har sat et kapacitetsmarked i kraft i Frankrig i strid med artikel 108, stk. 3, i TEUF. I betragtning af de forskellige tiltag, som Frankrig har foreslået, og som er beskrevet ovenfor, er foranstaltningen imidlertid forenelig med retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi —

([35]) Om tilpasning af mekanismen til EU-lovgivningen, jf. punkt 97 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi.
([36]) Jf. punkt 233 i retningslinjerne for statsstøtte til miljøbeskyttelse og energi.
([37]) Jf. f.eks. Kommissionens afgørelse C (2014) 5083 final af 23. juli 2014, SA.35980 — GB capacity mechanism, betragtning 162.

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Det kapacitetsmarked, som Frankrig har sat i kraft, udgør en statsstøtte, der er forenelig med det indre marked i henhold til artikel 107, stk. 3, litra c), i TEUF.

Artikel 2

Kommissionen godkender den støtteordning, der er iværksat gennem kapacitetsmarkedet for en periode på højst ti år. Enhver ordning, der opretholdes efter denne periodes udløb, skal anmeldes på ny.

Artikel 3

Denne afgørelse er rettet til Den Franske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2016.

På Kommissionens vegne
Margrethe VESTAGER
Medlem af Kommissionen